10.071

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XX. ÉVFOLYAM

9. SZÁM

1975.

SZEPTEMBER

ÁRA: 60 FILLÉR

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

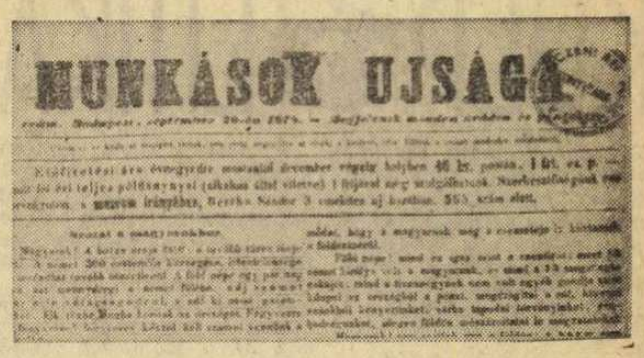

MUNKÁSOK ÚJSÁGA

Az 1848-as forradalom idejéből való, megsárgult újságot őriz a Debreceni Református Kollégium könyvtára, amely ma már nemcsak érdekesség, hanem sajtótörténeti dokumentum is.

Az újság 1848. szeptember 29-én, a pákozdi csata napján került kiadásra Budapesten, a Munkások Újsága nevet viseli.

A hírlap írója Táncsics Mihály, a jobbágyfelszabadítás, s az ipari munkásság ügyének lelkes agitátora, a nemzeti felszabadulás elszánt harcosa, aki töretlen híve Kossuthnak és Petőfinek.

A szeptember 29-i Munkások Újsága valószínűleg már a dátum előtti napon az utcán volt, mert Táncsics a közelgő csatára mozgósít, hívja fegyverbe a szabadság védelmére a nemzetet. A hazáért aggódó szavai mindenkit harcra tüzelnek.

De hadd idézzük sorait: „Szózat a magyarokhoz. ... Magyarok! a német pokol minden ördögével összeesküdt ellenünk: a veszély nőttön nő: az árulás napról napra világosabban, szemtelenebbül ássa sírját a magyarnak; a bécsi udvar irtóháborút kezdett ellenünk; nincs magyar, mert a kamarilla halált esküdött minden magyar fejére ... ... Fegyverre hát magyarok! Fegyverre ... !"

Huszonnégy esztendeje, hogy a Velencei tó fölött magasodó pákozdi dombon fehér obeliszk áll. Rajta fölirat:

„Az 1848-as honvédség pákozdi dicsőséges csatájának emlékére állította a Magyar Néphadsereg 1951. szeptember 29-én, a néphadsereg napján."

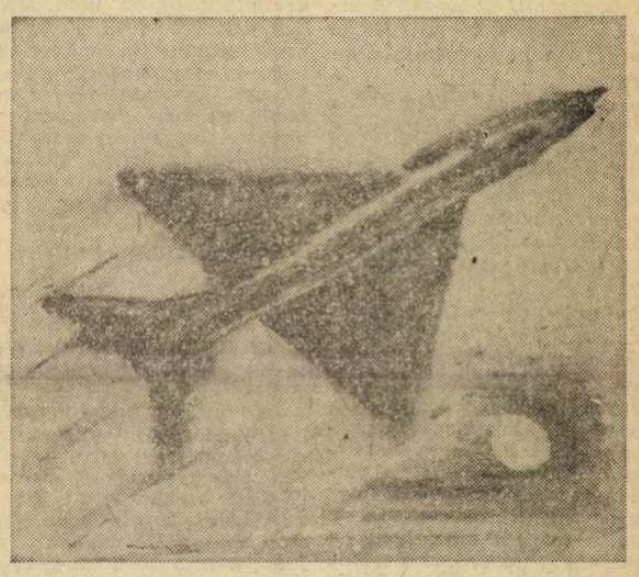

127 esztendő telt el az 1848-as szabadságharc, a pákozdi csata óta. Most a Varsói Szerződés országainak korszerűen felszerelt hadseregei védik a népek békéjét, szocialista vívmányainkat.

Gondolatok szakszervezetünk négyéves munkájáról

A szakszervezet kongresszusára készülve, számba vesszük az elvégzett munkát, elemezni és lemérni annak eredményeit. Dicsekvés nélkül állíthatjuk, hogy a Postások Szakszervezete munkában és eredményekben gazdag négy esztendőről adhat számot, több mint 70 ezer embernek. (Ez a szám is már az eredményekhez tartozik, mert hisz szakszervezetünk taglétszáma az utóbbi évben haladta túl a 70 ezret.)

Most, két hónappal az újabb kongresszus előtt, megállapíthatjuk, hogy a Postások Szakszervezete IX. kongresszusa négy évvel ezelőtti célkitűzései bátor, de ugyanakkor túlzásoktól mentes, reális célkitűzéseknek bizonyultak. Szakszervezetünk következetesen munkálkodott azoknak a feladatoknak a meghatározásában, és végrehajtásában, amelyek a postai eredmények növelését, a közönség javuló, kulturált kiszolgálását, a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek, szociális, kulturális ellátottságának és műveltségének fejlesztését célozták.

Úgy mondják, hogy a hírközlés és a szállítás a társadalom érrendszerének szerves része. Nos, a hírközlés iránti igen megnövekedett igények valóban hűen tükrözték vissza a népgazdaság fejlődésének fokozódó ütemét. És ebben az ütemben, ebben a fejlődésben mi sem maradhattunk le. E fejlődés, a megnövekedett igények bizony alaposan próbára tették a postás dolgozók kitartását, teherbíróképességét, szakmai tudását és hivatásszeretetét.

Az elmúlt években gyorsult a fejlődés üteme a Posta különböző szakágazataiban. A IV. ötéves tervben nagyobb lehetőségeink voltak a műszaki, technikai beruházásokra, az élet- és munkakörülmények javítására, s ezzel együtt a bérfejlesztésre is. Felelősséggel éltünk ezekkel a lehetőségekkel. Visszatekintve elmondhatjuk, hogy nagyon sok olyan jogos problémát sikerült megnyugtató módon rendeznünk, melyek a postás dolgozók széles rétegeit foglalkoztatták. Az érdekvédelmi munka hatékonyságának ilyen irányú fejlesztésével egyben a szolgáltatások megfelelő szintű ellátását is segítettük.

Először került be a postai ötéves terv célkitűzései közé olyan fejezet, amelyben a dolgozóinkról való gondoskodás, a különböző juttatások rendszere és mértéke, valamint ütemezése is szerepelt. A Magyar Posta 7 milliárd forintos állóeszközfejlesztési tervét 7,9 milliárd forintra teljesíti előreláthatólag, s ebből csaknem 225 millió forintot fordítottunk szociális és kulturális beruházásokra. Munkásszállókat, üdülőket, gyermekintézményeket, kulturális és sportlétesítményeket építettünk, illetve újítottunk fel. Közel négyezer postás dolgozó részesült, mintegy 200 millió forint lakásépítési támogatásban.

Kedvezően alakultak tehát a Posta eredményei. És ez a dolgozók több és jobb munkájának köszönhető. Érthető tehát, hogy a tervezettnél is nagyobb arányú volt a jövedelemnövekedés. A bérszínvonal a 18,7 százalék helyett 28—30 százalékkal, a jövedelem az előirányzott 21,2 százalékkal szemben 29—31 százalékkal emelkedett. E bérszínvonal- és jövedelemnövekedési folyamatban került sor elsősorban az alacsony keresetű dolgozók, valamint a végrehajtó szolgálatban foglalkoztatottak bérének dinamikus növelésére.

A postásoknak régi vágya teljesült tavaly a 44 órás munkahét bevezetésével és az ezzel együttjáró munkaidő-csökkentéssel. Ezt több éves előkészítés után, saját erőből, a szolgáltatások csorbítása és szűkítése nélkül valósítottuk meg. Az utóbbi négy év során tovább bővítettük a különböző, béren kívüli juttatásokat, előtérbe helyezve például az üzemi étkeztetést, a munka- és védőruha-ellátás tökéletesítését, az üdültetést, valamint a nagycsaládosok fokozottabb segítését.

De legalább ilyen fontos munkát végzett szakszervezetünk a dolgozók politikai és kulturális nevelése, műveltségének gyarapítása érdekében. A tudatformáló, nevelőmunka során kialakult e munka korszerű szervezeti rendszere, sajátos arculata, s ezáltal az mind nagyobb szerepet kapott a mozgalmi munkában. A tudatformálás pozitív eredménye szinte valamennyi területen éreztette hatását. A meggyőző felvilágosítás, a mozgósítás jelentősen hozzájárult a posta gazdasági eredményeihez is. Javult és tartalmasabb lett a tájékoztatás, javultak az üzemi demokrácia gyakorlásának feltételei, és fokozódott a dolgozók kezdeményezőkészsége, aktivitása. Valóban elmondhatjuk, hogy politizáló légkör bontakozott ki az elmúlt évek során. Növekedett szakszervezetünk politikai oktatásának népszerűsége is. Ezt például a tavalyi év adatai is igazolják: a több mint 800 tanfolyamon közel 15 ezer dolgozó vett részt. De a szakmai, technikai követelmények is sarkalltak bennünket. A gazdasági vezetéssel együttműködve, az erkölcsi és anyagi ösztönzés formáinak felhasználásával mindjobban törekedtünk arra, hogy egyre több dolgozó kapcsolódjék be az állami és postai szakmai oktatásokba. Az eredmények itt is önmagukért beszélnek, jelenleg például — a korábbi ötven-hatvan dolgozóval szemben — csaknem 600 postás tanul az általános iskolákban.

A nevelő, tudatformáló munka során a választott testületek és tisztségviselők értékes mozgalmi és munkamódszerbeli tapasztalatokra tettek szert.

Az igazság az, hogy főleg a mát és a jövőt kell nézni. Mert a mai gondok és a holnapi tervek mindig elevenebbek, mint a tegnapi eredmények. És a régi feszültségeket mindig újabbak váltják fel. Szakszervezetünk X. kongresszusának célkitűzései a pártkongresszus határozataiból, a SZOT állásfoglalásaiból és saját kötelezettségeinkből fakadnak. Nincs mérföldkő, határvonal, mert a szakszervezeti munka egységes folyamat. Tehát nem az elmúlt négy évhez, hanem a jelen és a következő időszak követelményeihez viszonyítva kell újat, még többet tennünk.

Feladataink világosak: a szolgáltatások mind hibátlanabb szervezése és ellátása, a termelékenység további növelése, a gazdálkodás hatékonyságának növelése, a gazdaságosság szem előtt tartása, a gépesítés és automatizálás ütemének gyorsítása, és sorolhatnánk még tovább. Amikor saját dolgozóink érdekében végzendő munkáról beszélünk, azt soha nem választhatjuk el a társadalom elvárásaitól. A Posta műszaki fejlesztése, a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek további javítása szorosan összefüggenek a nagyközönség érdekeivel. Így tehát akkor, amikor azt tűzzük ki célul, hogy a postai és távközlési szolgáltatások megbízhatóbbak, gyorsabbak legyenek, egyben arra is törekszünk, hogy a postás dolgozók mindinkább mentesüljenek a megerőltető fizikai és szellemi igénybevételtől, s egyre kulturáltabb körülmények között dolgozzanak.

Eredményeinkből és jelenlegi helyzetünkből kiindulva kell gondolnunk a jövőre, s meghatároznunk azokat a feladatokat, amelyek a következő években kell hogy alapvetően meghatározzák szakszervezetünk tevékenységét.

Erre lesz hivatott a Postások Szakszervezetének novemberben összehívandó X. kongresszusa.

Avatás a Széchenyi hegyen

Augusztus 18-án *Tóth Illés*, a vezérigazgató első helyettese, *Nagy Richárd*, a televízió elnöke és *Besenyei Miklós*, a Postások Szakszervezetének főtitkára jelenlétében ünnepélyesen üzembe helyezték a budapesti új mikrohullámú központot, amelynek egyik jelentős tartozéka a képen látható 152 méteres vasszerkezetű antennatorony is. Az új, nagyobb hatásfokú antennákkal és adókkal a tévé egyes programjának vétele jobb és biztonságosabb lesz, a kettes műsort pedig az eddigi terület kétszeresén lehet venni.

Az épületben felszereltek és üzembe helyeztek még két 10 kW-os URH-adót is, amelyek a Petőfi-műsor, illetve az önálló harmadik rádióprogram adására szolgálnak, s az eddigieknél 3—4-szer nagyobb területet látnak el.

M. L.

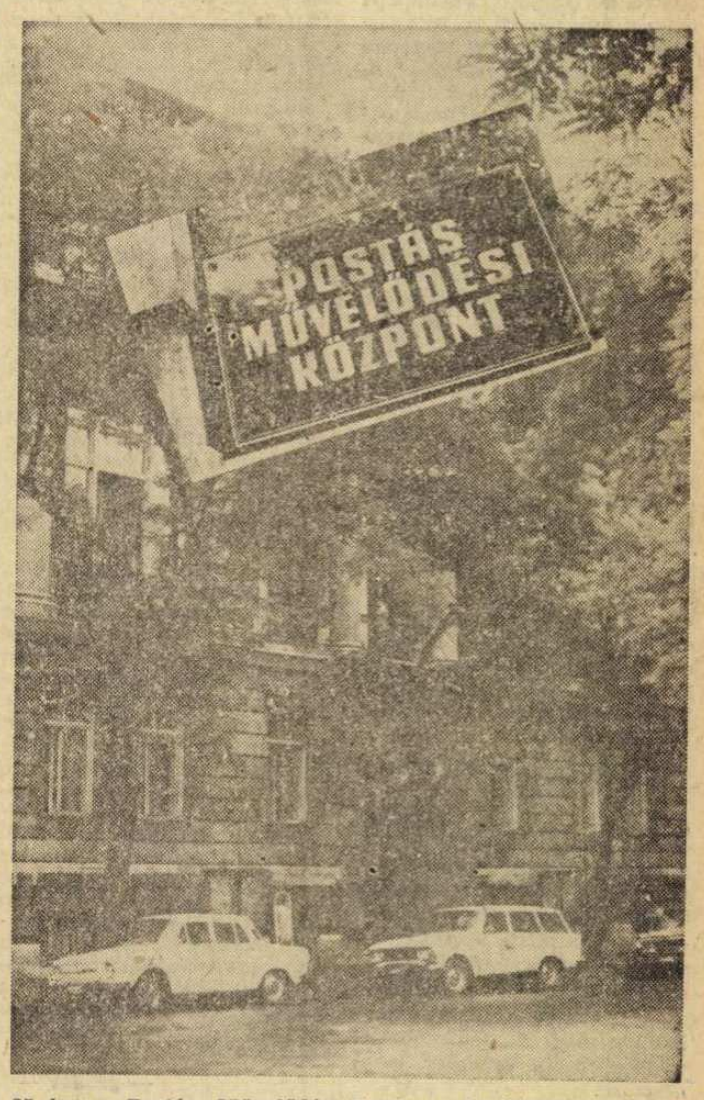

25 éves a Postás Művelődési Központ. Az intézmény életéről, negyedszázados munkájáról a 4. oldalon számolunk be.

KÜLPOLITIKA

Természetes, hogy egy hosszabb időszakról szóló világpolitikai összefoglalás nem térhet ki egy hét vagy néhány nap eseményeinek mérlegelésére is — ám a portugáliai politikai folyamatokat tekintve érdemes *egy hosszabb időre is érvényes összefüggésben* vizsgálni.

Most, szeptember derekán újra beigazolódott, menynyire helyes volt az a kommunista célkitűzés, hogy a négyévtizedes fasiszta diktatúra után *a portugál forradalom valódi híveinek egyesíteni kell erőiket* a múlt visszatéréséért mind szemérmetlenebbül síkraszálló reakciós csoportok kísérleteivel szemben.

Portugália északi részén augusztus elejétől kezdve szinte naponta voltak *véres kommunista ellenes fellépések* és még a kommunistákkal szembenálló erők is kénytelen voltak megállapítani, hogy a súlyos rendzavarások résztvevői vagy mozgatói az egykori fasiszta politika hívei, követői voltak. De azt is meg kellett állapítania még az antikommunista hisztéria felébresztésében sajnos bűnrészes egyes szocialista vezetőknek is, hogy a tegnap erőinek meg-megújuló rohamai *csak első támadási célként jelölték ki a kommunistákat — egészen világos, hogy a későbbiekben minden haladó erőre lecsapni szándékoznak.* Ez az egyik általános érvényű tapasztalat az elmúlt hónap portugáliai eseménysorából.

A másik megállapítást *Costa Gomes* elnök fogalmazta meg, amikor a folyamatban levő kormányalakításról beszélve leszögezte: még a rendkívül bonyolult, nehéz helyzetben is lehetséges és szükséges az ország politikai erőinek egyesítése.

Valószínűleg már hivatalban lesz e sorok megjelenésekor *Pinheiro de Azevedo* tengernagy kormánya. A kormányalakítás előtt már világossá vált, hogy az új kormány *nem a szokásos „klasszikus koalíció" jegyében* alakul meg, annak ellenére, hogy *tagjai között ott lesznek a kommunisták, a szocialisták, a mindinkább jobboldalra tolódó demokratikus néppárti miniszterek is, a Fegyveres Erők Mozgalmának több áramlatát képviselő katonatisztek mellett.* A kommunistákat a párt megbízásából a kormányban képviselő személyiségek, miniszterek, és államtitkárok, nem a párt legfelsőbb vezető szerveinek tagjai; ugyanez a helyzet más pártok kormányba küldött személyiségei esetében is. A kommunisták állásfoglalásának magyarázata: a párt ezzel is kifezejésre akarja juttatni, hogy *elhatárolja magát a Demokratikus Néppárttól, amelynek emberei a már említett észak-portugáli zavargásokban szégyenletes, reakciós szerepet játszottak.* A Portugál Kommunista Párt azonban — ezt hangoztatta a legutóbb *Alvaro Cunhal*, a párt főtitkára is — az 1974. február 24-i forradalom továbbfejlesztése érdekében olyan egységkormány megalakítását kívánja, amely a politikai válságok kiküszöbölésével, *minden antidemokratikus erő visszaszorításával és az ország rendkívül súlyos gazdasági helyzetének a dolgozók javára történő megjavításával védelmezi a forradalmi folyamatot.*

A nemzetközi politikában szeptember elején valószínűleg a legfontosabb színterek egyike volt a New York-i üvegvasbeton-palota, az ENSZ székháza.

A világszervezet két ülésszaka

egész sor alapvető fontosságú világpolitikai kérdést vetett fel. Az ENSZ-közgyűlés 7. *rendkívüli ülésszaka* annak a fejlődő országok által követelt — és a szocialista közösség országai által őszintén támogatott változásának a jegyében zajlott, amelyet így fogalmazhatunk meg: *új, igazságosabb világgazdasági rendszer megalkotása.*

A tőkésországok, közöttük mindenekelőtt a tegnapi gyarmatosító hatalmak az elmúlt évszázadban, de még a legutóbbi évtizedekben és években is, fantasztikus összegű különhaszonhoz jutnak *a nyersanyagok és az ipari termékek cserearány-viszonyának az ő számukra mindig rendkívül előnyös helyzetéből.*

Túl azon, hogy akár a francia, akár az angol tőke a gyarmati időkben sok százmilliárd extraprofitot zsebelt be messzi gyarmati népének nyílt kizsákmányolásával, *a tőkés gazdaság válságának az inflációban és a növekvő munkanélküliségben jelentkező új nehézségeit is szeretnék áthárítani a tőkésországok a fejlődő országokra.*

A szocialista országok a leghatározottabban álltak a fejlődő országok oldalára ezen a rendkívüli ENSZ-ülésszakon; a magyar küldött, *Marjai József* külügyminisztériumi államtitkár például a magyar gazdaság külkapcsolatainak elemzésénél külön is hangsúlyozta, hogy mindig is *az egyenjogúság következetes megvalósítása* volt ezek alapja.

A másik ENSZ-ülésszak, a 30. rendes ülésszak éppen csak megkezdődött szeptember derekán, s alighanem ott *az atomfegyver-kísérletek általános és teljes betiltásáról szóló szovjet javaslat tárgyalása lesz az egyik legkiemelkedőbb fontosságú témakör.* A helsinki csúcstalálkozó után kialakult légkörben ez a javaslat újra megmutatja, milyen következetesen törekszik a szovjet politika arra, hogy az enyhülés valóban visszafordíthatatlanná legyen, és a politikai enyhülést mielőbb kiegészíthessük a katonai enyhüléssel.

Illúzió lenne persze arra gondolni, hogy

az enyhülés ellenfelei

tétlenül nézik a béke és a biztonság megszilárdítását szolgáló politikai törekvéseket.

Az elmúlt hónapban is szinte mindennap elhangzott *egy-egy pekingi megjegyzés*, amely — az imperialista hatalmak legszélsőségesebb hidegháborús elemeinek segítve — affféle „félrevezetésnek" nevezte például azokat a szovjet törekvéseket, amelyek az Egyesült Államokkal való stratégiai fegyverkorlátozási tárgyalások újabb eredményeire irányulnak. (Ezek az úgynevezett SALT-tárgyalások jelenleg Genfben folynak.) *Peking az európai biztonsági értekezlet kétségtelen eredményeit is megkérdőjelezte* és a legkülönbözőbb lehetőségeket használja fel, hogy az ázsiai kollektív biztonság híveivel szembenálló erőket támogassa. Jellemző például, hogy a Bangladesben, a Mudzsibur Rahman meggyilkolása után megalakult új kormányt, amely féreérthetetlenül amerikabarát és Indiaellenes — Peking igen gyorsan elismerte...

Az amerikai „héják" valószínűleg rendkívüli elégedettséggel veszik tudomásul, hogy Ford elnök kormányában is akad, aki több kérdésben egyetért velük. *James Schlesinger* amerikai hadügyminiszter nemrég járt Japánban és az ott folytatott megbeszélések egyik eredménye: *Washington rendkívüli szükséghelyzet esetén előzetes megbeszélés nélkül is felhasználhatja japáni támaszpontjait.* Tokió ezzel kitöltetlen váltót ad az amerikaiak kezébe, hiszen hogy egy helyzet mikor „rendkívüli", azt mindenki másként minősítheti. Schlesinger egyébként szeptember végén vagy október elején Nyugat-Európába utazik és — így számolnak ezzel Londonban, Bonnban és Párizsban — erőteljes nyomást gyakorol majd ezekben a fővárosokban a kormányokra, hogy *a nyugatnémet, a francia és az angol NATO-hozzájárulást mielőbb emeljék.* Ilyen körülmények között még nagyobb jelentősége van a már említett és az ENSZ-ben előterjesztett szovjet javaslatnak, amelynek elfogadása az atomfegyverkísérlet általános és teljes eltiltása mellett *a fegyverkezési hajsza korlátozásában is döntő lépést jelenthet.*

— gárdos —

Megválasztották az ISZT-ket

Szeptember 15-ig mindenütt megtartották az igazgatósági szakszervezeti tanács választásokat. Képfelvételünk a BUVIG szakszervezeti tanácsának választásán készült szeptember 6-án

日本のお客様をガンバります

Nem mindennapi dolog japánul írni a címet. De hát japán delegációt sem mindennap fogadunk hazánkban. A „Köszöntjük japán vendégeinket" címet szívesen írtuk, mert Eiichi Kameyama, a Központi Vezetőség Oktatási és Propaganda osztályának vezetője és Minoru Adachi, a Tokiói Központi Postaigazgatóság Szakszervezetének vezetőjével történt első találkozásunk igen baráti, kedves hangulatban zajlott le. A japán delegáció vezetője a baráti beszélgetésen a következőket mondta:

— Azért jöttünk Magyarországra, hogy — és ez a legfontosabb küldetésünk — tovább bővítsük és erősítsük a szakszervezeteink közötti kapcsolatokat. De az is fontos, hogy ne csak utazzunk, hanem tanuljunk is, mert bizonyára sok tanulnivalónk lesz egyhetes itt-tartózkodásunk alatt. Végül azért is jöttünk, hogy ez alkalommal meghívjuk a Magyar Postások Szakszervezetének delegációját jövő májusra, Japánba.

Eiichi Kameyama elmondta, hogy Japánban a szakszervezetek még nem a hatalom részesei, ezért más a szerepük, mint nálunk. Egyik legnagyobb feladatuk a napirenden levő tőkés támadások kivédése. Japánban például elképzelhetetlen — többnyire magánvállalkozók kezében vannak az üzemek —, hogy a szakszervezet a termelés fokozásáért harcoljon. A japán postások szakszervezete az egyik legharcosabb baloldali vezetésű szakszervezet. Jellemző rájuk például, hogy az alapszabályba is bevették jelszóként és elérendő célként a szocializmus elérését. A kormány megvonta tőlük — a többi közt — a sztrájkjogot is. Mindezek ellenére a Japán Postások Szakszervezete megalkuvás nélküli harcot folytat a célok eléréséért.

Az új oktatási év kezdetén

A SZOT elnökségének határozata szerint az új oktatási évben a szakszervezeti politikai tanfolyamok rendszere nem változik. A figyelmet a már alkalmazott és bevált formák megszilárdítására, az oktatás tartalmi színvonalának emelésére kell összpontosítani. Ennek megfelelően, ebben az oktatási évben is a Társadalmunk időszerű kérdései; A munkahelyi élet időszerű kérdései; A világpolitika időszerű kérdései; és Szakszervezeti Ifjúsági Fórum címmel indulnak tanfolyamok, amelyek igen népszerűek, hiszen közel 15 000 postás dolgozó látogatta tavaly a foglalkozásokat.

A tanfolyamok tematikájának közös jellemvonása az időszerűség, az „életközelség". Így ebben az évben a szakszervezeti politikai oktatás foglalkozásain az MSZMP XI. kongresszusa, a Postások Szakszervezete X. kongresszusa és a Magyar Szakszervezetek XXIII. kongresszusa határozatainak részletes megismertetésére kerül sor.

Az oktatási év előkészítése és az évközi feladatok megvalósítása összehangolt tevékenységet kíván a munkahelyi párt- és szakszervezeti szervektől, valamint a gazdasági vezetéstől. A szakszervezeti bizottságok igényeljék a pártszervezetek segítségét a propagandisták kijelölésében, az évközi tájékoztatásban és a továbbképzésben; ugyanakkor az szb-k tájékoztassák a pártszervezetek a tapasztalatokról.

A szakszervezeti politikai oktatás foglalkozásain a vitatott kérdéseket, megbeszélendő témákat a hallgatók helyesen, a munkahelyükön jelentkező eredmények, gondok, problémák oldaláról közelítik meg. Az érvelő, meggyőző munka hatékonysága tehát azon is múlik, hogy a tanfolyamot vezető propagandisták mennyire tájékozottak a szakmai, munkahelyi, politikai vonatkozású kérdésekben. Ezért a propagandisták igényeljék a szakmai vezetés részéről a tájékoztatást — a szakmai vezetőket pedig ezúton is kérjük, hogy a munkahely aktuális eseményeit, kérdéseit ismertessék meg a propagandistákkal.

A tanfolyamok hatékony működésének kulcskérdése a propagandisták személye. A propagandisták eddigi tevékenységükkel igazolták alapos felkészültségüket, politikai tájékozottságukat. Tapasztalatukkal segítséget, a munkában és a közéletben való magatartásukkal pedig példát mutattak az általuk vezetett tanfolyam hallgatóinak.

Az alapszervezetek és a területi szakszervezeti szervek időben és megalapozottan kezdték el az oktatási év előkészítését. A tanfolyami csoportok szervezése a szakszervezeti bizalmiak bevonásával megtörtént. A szakszervezeti bizottságok megteremtették a feltételeket, hogy az oktatás zavartalan legyen.

A szakszervezetek munkája nemcsak a politikai oktatás megszervezésére és lebonyolítására, hanem a felnőttoktatás támogatására is kiterjed. Ezen belül is, elsősorban az általános iskolai végzettség megszerzésének segítésére irányul. Szakszervezetünk érdekvédelmi és nevelési feladatának tekinti, hogy hatékonyan segítse a nyolc általános iskolai végzettséggel nem rendelkező postás dolgozókat, hogy mielőbb pótolhassák a hiányzó alapismereteket.

Most, az új oktatási év közelgő beindulása alkalmából köszöntjük azokat a postás dolgozókat, akik részt vesznek a szakszervezeti politikai oktatásban, az állami oktatásban, szakmai, politikai általános műveltségük színvonalának emeléséért.

Berze Ferencné

Fórumunk vendégei: a brigádvezetők

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság szakszervezeti tanácsa titkárának, *Szarka Györgynek* a szobájában várom a fórum e havi résztvevőit. Míg várakozom, próbálom megszámlálni — 50-nél tovább jutottam — a szebbnél-szebb porcelánvázákat, kelyheket, plaketteket, melyeket különböző években, különböző versenyek legkiemelkedőbb eredményeiért kaptak. Országos Postás Kulturális és Sportnapok, Alkotmánykupa, Postások Szakszervezete November 7. Kupa, Felszabadulási Kupa, Budapesti Munkahelyi Spartakiád stb. és a rousseau-i mottó: „A nevelés nagy titka abban áll, hogy a test gyakorlatai és a szellem gyakorlatai mindig pihenésül szolgáljanak egymásnak." Ezek az eredmények a TIG-nél arra figyelmeztetnek, hogy itt komolyan foglalkoznak az emberrel, a munkahelyi jó közérzettel és máris kopogtatok jövetelem céljának kapuján, mert bizony ez is az üzemi, munkahelyi demokrácia egyik formája...

Időközben megérkezik *Táncos Pál*, a Kábelfenntartó Üzem „Felszabadulás" szocialista munkabrigádjának vezetője.

— Tizenketten vagyunk a brigádban, kemény, nehéz munkát végzünk. A sok meghibásodás, a beázások, az építkezők felelőtlen kábelrongálásai nem akármilyen feladatot rónak ránk. Melósbrigád vagyunk, sok-sok áldozatot kell mindenkinek hoznia, hogy munkánkat magunk és a szakvezetés megelégedésére el tudjuk látni. Itt valóban szükséges olyan magatartás, olyan szemlélet, ami mássá teszi tagjainkat és „a csak a fizetésért, 8 órát dolgozók"-tól megkülönböztet bennünket. Az a többlet, amit nyújtanak az emberek, már a közösségért, a társadalomért van és ez már a szocialista szemléletben kereshető. A munkahelyi demokráciát gyakoroljuk saját közösségünkön, a brigádon belül és természetesen az üzemben is — és eredményesen. Eredményesebben úgy mint brigád, mint közösség. Hatékonyabban, mint ahogy esetlegesen az egyén egyszemélyben végezheti.

— Például a Lánchídon elhelyezett ólomkábelekkel rengeteg baj volt. Nem volt olyan hét, hogy ne kellett volna oda kivonulnunk. Télen sokszor ráfagyott a vasszerkezetre a kezünk. Rájöttünk, hogy az állandóan visszatérő hiba a híd szüntelen rezgéséből, mozgásából származik, ami valósággal szétrázta az ólomkábelt. A szakvezetésnek javasoltuk az egész kábelrendszer műanyagkábellel való kicserélését. Nagy harc volt, de az eredménye, a csere megtörtént és azóta, évek teltek el, „feléje sem megyünk a hídnak!"

— Vagy a bérek elosztásában való valóságos beleszólási jogunk. Kemény munka, azelőtt soha nem hittem, hogy mennyi fejtörést okoz a pénzelosztás. Most, minden dolgozót alaposan megtárgyalunk, mérlegeljük negatív-pozitív oldalait, így alakítjuk ki a felelősségteljes döntésünket. Nyíltan megmondjuk a dolgozóknak, ki miért, mennyit kapott és ők elismerik a döntés helyességét, belenyugszanak, sőt, akit kritika ért és kevesebb pénzt kapott, okul belőle és a jövőben igyekszik jobbat, többet nyújtani.

— A brigádon belül gyakorolt jogainkról egy példát. Van a brigádban egy sokat késő, megbízhatatlan, összeférhetetlen ember. Panaszkodnak a csoportok, nem akarnak vele dolgozni. Legegyszerűbb lenne megválni tőle. De emberről van szó, akire lehet hatni. Ezért brigádgyűlést hívtam össze, meghívtuk a párt-, a szakszervezet vezetőit is. Itt az emberünknek megmondtuk, módot adunk, egy féléves lehetőséget, hogy beilleszkedjen. Nyilatkozzon, döntsön saját sorsáról, itt a brigád előtt. Ha nem vállalja, vagy nem tudja, úgy menjen önként. Remélem, nem lesz vele semmi baj a jövőben. Munkánkban figyelemmel vagyunk a Postások Szakszervezete X. kongresszusának irányelveire és ezt, együtt a munkahelyi demokrácia nyújtotta lehetőségekkel, gyakoroljuk is.

Időközben megérkeztek a fórum többi résztvevői, mind kiemelkedő eredményeket elért szocialista brigádok vezetői. Így együtt egy új testület, a Szocialista Brigádvezetők Fóruma. A testület korelnöke, szószólója *Sreij Illés*, a Posta Alközponti Üzem csoportvezetője, a Bell szocialista brigád vezetője. Tagjai: *Janicsár Antalné*, a Távbeszélő Tudakozó rendezője, az Egyetértés szocialista brigád vezetője, *Jeges László*, a Ferenc Távbeszélő Üzem VII/D központ vezetője, az MSZMP szocialista brigád vezetője, *Csányi Béla*, a József Távbeszélő Üzem Karbantartó szocialista brigádjának vezetője, valamint *Csapó Emil*, a Lipót Távbeszélő Üzem Béke szocialista brigádjának vezetője.

Novemberben lesz egy éve, hogy megalakultak és menet közben formálódik, növekszik szerepük, de tekintélyük is. Most éppen az igazgatóságnál tanácskoztak. Gyakorolni felső szinten az üzemi, munkahelyi demokráciát, a dolgozóknak vezetésben, döntésben való részvételét segíteni — mint ahogy ezt egyéves létezésük igazolja — e testület ezt teszi. Tulajdonképpen egészen újszerű, ismereteim szerint egyedülálló e fórum gondolata, létezése a Postánál.

Ha belegondolunk, hogy a szocialista brigádok munkája, új típusú embert formáló szerepe milyen nagy jelentőségű társadalmunk fejlődésében, mit jelent népgazdaságunk fejlesztésében, akkor az ezek között is kiemelkedő, élenjáró brigádvezetőkből létrejött testület politikai és gazdasági jelentősége ma még szinte felmérhetetlen.

Reggeli tanácskozásuk témája az igazgatósággal és társadalmi szervek vezetőivel egy javaslat megvitatása volt Nevezetesen a Lipót nyolcezres 7A—2-es központot 121 nappal a tervezett időponthelyett tudták üzembe helyezni, mert a szocialista brigádok öntudatból, sokan a szabadságuk ideje alatt vállalták a többletmunkát. Ezt a nagyszerű tettüket igyekszik az igazgatóság a részvállalások arányában honorálni. Hogy ki, milyen összegű elismerésben részesüljön, ezt tanácskozták, vitatták meg, majd a közösen meghozott döntésüket aláírásukkal véglegesítették. Ismerteti *Csapó Emil* és *Sreij Illés* a testület tagjainak reggeli ténykedését. A közös, a mindenki véleményét, gondolatát kicserélő beszélgetésből megtudom, hogy ez a testület esetenként érdekképviselete a szocialista brigádoknak, a felső vezetés felé. Feladatuk többek között a brigádok — melyeknek választott képviselői — pátronálása, a politikai, gazdasági célkitűzések végrehajtásának segítése, a Postások Szakszervezete kongresszusa irányelveinek megvalósítása, az ember, a tudatformálás, a jó munkahelyi légkör, az őszinte, kötetlen beszélgetések, a munkahelyi demokrácia valóságos és nem formális gyakorlása a Posta különböző területein. Egyelőre negyedévenként ülésezik a brigádfórum.

Tervezik, hogy rendszeresen fogják látogatni az üzemek szocialista brigádjait.

Célkitűzéseik között szerepel annak elérése, hogy az üzemek társadalmi és gazdasági vezetői jobban vonják be a brigádvezetőket a műszaki konferenciák munkájába, felszólalási joggal.

Továbbra is betekintést kérnek a szocialista brigádok kiértékelésébe, a szociális juttatások elosztásába, a bérfejlesztés kérdéseibe is.

Úgy érzem, munkájukkal tekintélyt, elismerést vívtak ki már eddig is, pedig, mint mondták, még a kezdeti lépéseket teszi a Szocialista Brigádok Fóruma a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon.

Schenker Pál

POSTÁS SZAKKÖZÉPISKOLA

A Vasváron 1966-ban átadott *Béri Balogh Ádám* Gimnázium és kollégium tantermeiben négy évvel ezelőtt kezdték oktatni egy osztályban a postaforgalmi ismereteket. Ez az évfolyam az idei tanév végén tesz majd érettségi vizsgát. Az idők során azonban nagy változás következett be. Az egész intézet postás szakközépiskolává alakult az idei tanévvel. Az oktatási szerveken kívül a Soproni és a Pécsi Postaigazgatóság patronálja az iskolát. Zala, Veszprém és Vas megyéből jönnek a fiatalok 281-en, hogy a különböző ismereteket elsajátítsák. Az iskola népszerű. A kollégiumi férőhelyek száma azonban mindössze 180. A többi gyerek magánházaknál keres elhelyezést, hogy itt végezhesse tanulmányait. A kollégiumi ellátásért a szülők átlagosan 250 forintot fizetnek. Érdekes tény, hogy az összlétszámnak csak mintegy 20 százaléka postás gyerek. A varázserő, amely miatt kívülálló szülők is ide küldik tanulni lányaikat, fiaikat, Hende Tibor igazgató szerint az, hogy a Posta az egyetlen szerv, amelyik biztosítja valamennyi szakközépiskolát végzett tanulónak az azonnali elhelyezést. A gyerekek az érettségi bizonyítvánnyal együtt segédtiszti képesítést kapnak. Tanulmányi költségük a négy év alatt mintegy 50 ezer forint személyenként. Ebben benne van az az útiköltség is, amelyet a gyakorlati munka igényel. A tanulók ugyanis hetenként egy napon a környék 70 hivatalában végeznek gyakorlati munkát. A heti oktatás óraszáma 35. Ezenkívül részt vehetnek fakultatív alapon telexoktatásban is. Az épületben mintaszerű gyakorló kishivatal áll rendelkezésükre.

A fiatalok után szóljunk néhány szót a felnőttekről is. Az idei évben levelező tagozaton megindult a felnőtt postaforgalmi oktatás is.

A munka, a tanulás mellett szép környezet, sportpályák, tornaterem és csónakázó tó várja itt a tanulókat. Élnek is a sportolási lehetőségekkel. Kézilabdacsapatuk az országos döntőben az előkelő ötödik helyen végzett.

Az egészet szemlélve úgy tűnik, itt minden tökéletes, jobbat már kívánni sem lehetne. Aztán kiderült, hogy egy kicsi segítség azért sokat jelentene. Jobb eredményeket produkálnának a kézilabdások, ha például a Postás Sport Egyesület szakosztálya a használt labdákat átadná a fiataloknak, ha a kajak-kenu szakosztály egy-két selejtezésre váró hajót leküldene a csónakázó tóra...

Az iskola vezetői, *Hende Tibor* igazgató és *Dévényi György* szakmai igazgatóhelyettes szívesen vennék, ha csak egy kicsivel emelkednék a fiúk aránya, mert jelenleg a 281 tanuló közül csak 32-en képviselik az erősebb nemet. S aztán az sem volna baj, ha közös erővel lehetne építeni itt egy fiúkollégiumot.

M. L.

Debreceni események

Augusztus 20-án már tizedik alkalommal rendezték meg Debrecenben az Országos Virágkarnevált. Ez alkalomból a Debreceni Postaigazgatóság is benevezett és rész vett a virágkompozíciók seregszemlén. A virágok termelése, a kompozíciók tervezése és készítése társadalmi összefogással készült. A munkálatokban a Postaigazgatóság szakszervezeti bizottsága és a postás KISZ-bizottság tagsága tűnt ki.

A Postaigazgatóság szakszervezeti bizottsága és KISZ-alapszervezete rendezésében 6 gyermek névadására került sor. A gyermekek 300 forintos takarékbetétkönyvet és játékokat kaptak, s az ünnepségen a postás óvoda adott műsort.

A KUT irányelvei

A Postás Központi Újítási Tanács (KUT) elemző éves jelentésben számolt be a Posta gazdasági vezetésének a fellendülő újítómozgalomban tapasztalt előrehaladásról, helyenként hiányosságokról.

A postai újítómozgalom 1974. évi eredményeinek értékelése során összefoglalta a további fejlődést elősegítő tényezőket, mint például:

a napi munkák közé kell sorolni az újítási javaslatok elbírálását, szakvéleményezését. Az újítási ügyeket nem szabad elfektetni, megoldást kell találni az előírt határidőkön belül elintézésre;

az igazgatóságok a díjazásnál törekedjenek arra, hogy az a javaslatok értékével jobban álljon arányban;

intézményesen segítséget kell adni azoknak a dolgozóknak, akik nem tudják írásba foglalni javaslataikat, nem tudnak megfelelő rajzot készíteni;

fokozott mértékben vonják be a postaszervek a mozgalomba a női dolgozókat, a fiatalokat;

az újítási előadók nyújtsanak segítséget az újítók részére a leírás és a rajzok elkészítéséhez;

a dolgozók részesüljenek rendszeres tájékoztatásban az újítómozgalom helyzetéről."

Az összefoglaló értékelésen felül tett javaslatok közül általános érdekeltségűek a következők:

„A postaszervek gazdasági vezetői és a szakszervezeti szervek vizsgálják meg és elemezzék az újítómozgalomban részt vevők körének bővítési lehetőségét, különös tekintettel a fiataloknak és nőknek a mozgalomba való bekapcsolásába.

A nagyobb aktivitás érdekében fokozni kell a pályázati jellegű irányító-mozgósító tevékenységet és kiterjedtebben kell alkalmazni az előzetes szerződések megkötésének lehetőségét."

A mozgalom további előrehaladását biztosító felvetett gondolatok jórészt szerepelnek a KUT tapasztalatait is figyelembe vevő, időközben kiadott Posta Újítási Szabályzatában szakszervezetünk feladatai között is.

A Postás Központi Újítási Tanácsnak 1974. évi eredményes munkájáért Horn Dezső miniszterhelyettes elvtárs elismerését, köszönetét fejezi ki.

— Cser —

Nem mindegy, hogyan

Kőbányán, a Füzér utcai postahivatal Egyetértés brigádjáról beszélgettünk *Lengyel István* brigádvezetővel, *Borsos Ferenc* hivatalvezetővel és *Nagy Elek* párttitkárral.

— A brigád tagjai egytől-egyig kézbesítők — kezdi a beszélgetést Borsos Ferenc. — S ez azt jelenti, hogy mindnyájan szolgáltató tevékenységet folytatnak. Mind a brigád, mind a hivatal igyekszik ezeket a szolgáltatásokat jól megszervezni és a lakosság igényeit a legjobban kielégíteni. Ez nálunk azonban nem könnyű feladat.

— Igen, van egy nagy problémánk — veszi át a szót a brigádvezető. — Kőbányán óriási változásoknak vagyunk szemtanúi — és egy kicsit szenvedő alanyai is. Körülöttünk építik fel Kőbánya új központját, s ennek természetes velejárója a nagymértékű szanálás. Munkánk ezzel nagyon bonyolulttá vált, hisz egyik napról a másikra megváltozott a brigádban dolgozó kézbesítők ügyfeleinek lakcíme. A munkaidő nagy részében kutatást, nyomozást kell folytatnunk. Persze tudjuk, hogy ez csak átmeneti állapot, de sajnos a hozzánk jövő fiatalokat ezek az állapotok elriasztják. Mondanom sem kell tehát, hogy munkaerőgondokkal küzdünk.

— Bizony ez a helyzet — mondja Borsos Ferenc. — Gyakran előfordul, hogy ha valaki elhatározta, s jelentkezik nálunk munkára, már csak azt közli velünk, hogy amíg átvergődött a Füzér utcán, meggondolta a dolgot... Átmeneti állapot ez, hiszen gyorsan haladnak az építkezésekkel, és ez nemcsak ígéret. Mi is majd új, modern épületbe költözünk, amelyet itt építenek meg a Kőrösi Csoma út és a Füzér utca sarkán. Addig is nagy feladat hárul az Egyetértés brigádra, melynek tagjai kisebb létszámmal is becsülettel ellátják a kézbesítési munkákat.

— Azt tapasztaljuk — kapcsolódik a beszélgetésbe Lengyel István —, hogy aki kivárja a próbaidőt, az itt is marad nálunk. Szép és változatos munka a kézbesítés, hisz rendkívül sok emberrel van dolgunk és az évek folyamán sok jó ismerőst, barátot szerzünk. Jó néhány helyen már szinte családtagnak számítunk... Ezt viszont mindig segítőkészséggel érjük el, hogy bármit kérdeznek tőlünk, készségesen világosítjuk fel a kérdezőt, mert az embereknek sokféle ügyük van a Postával, amelyről tájékoztatást kérnek. Az a véleményünk, hogy a jó brigád összetartja az embereket. Amikor segítünk házat építeni egyik brigádtagunknak, akkor nemcsak a munkahely, hanem a barátság és az érzelem is összetart bennünket. Brigádunk egyébként ifjúsági brigádként alakult meg négy évvel ezelőtt. Az alapító tagok közül sokan már a törzsgárda tagjai. Ők azok, akikre mindig számítani lehet a társadalmi munkában, ők vállalnak funkciókat a szakszervezetben, a KISZ-ben és a munkásőrségben. És természetesnek vesszük azt is, hogy az új dolgozók betanítása a mi feladatunk. És helyettesítésük is, amíg a posta alapfokú kezelői tanfolyamát végzik. A munkán kívül nem hanyagoljuk el az egyéb kapcsolatokat sem. Részt veszünk a különböző ünnepségeken, a postás sportnapokon, de régi szokás nálunk a kirándulások szervezése is, amelyekre mindig meghívunk egy-egy nyugdíjast.

— Ez a brigád a népszerűtlen feladatokat is vállalja — teszi hozzá *Nagy Elek*. — Helyesen fogják fel például azt, hogy ne csak a vezetés dorgáljon... A néha helytelen viselkedésre, a nemtörődömségre a brigád is reagál és elmondja véleményét ezekben az esetekben is. Az Egyetértés tagjairól jó véleménnyel vannak a kerület lakói. Örülünk, hogy nálunk „fehér holló" a panasz. És ebben oroszlánrésze van e szocialista brigád példamutatásának is.

Tóth Pál

Új, százszemélyes óvoda

Alkotmányunk ünnepének tiszteletére felavatták a nemrég elkészült új, modern, 100 személyes postás óvodát a X. kerületi Ceglédi úton, a Posta Oktatási Központ és a munkásszállás mögötti csendes, nyugodt területen. Az új óvoda a legkorszerűbb oktatási és kényelmi berendezésekkel jól szolgálja a budapesti postás szülők gyermekeinek akadálytalan fejlődését.

NŐKRŐL

Anyák a munkahelyen

A Budapest 62. sz. postahivatal vezetőinek erősen kell töprengeniük, ha munkaerőt csalogató reklámszöveget fogalmaznak. Pedig a reklámra nagy szükség lenne, mert jelenleg is ötvennel vannak kevesebben a kelleténél.

Virág István szb-titkár sem tud sok mindennel dicsekedni.

— Talán az egyetlen vonzó nálunk a munkabér. Érettségizett lányok kétezer forinttal kezdhetnek.

— Miért csak lányokról beszél?

— Feltűnt? — nevet. — Teljesen elnőiesedünk. Alig akad férfi, aki ide bekopogtat. No persze, nők se sokan. Sajnos többen mennek el, mint ahányan jönnek.

— Mi az oka?

— A lányokból előbb-utóbb anyák, feleségek lesznek. Itt pedig többnyire három műszakban kell dolgozni. Nincs se vasárnap, se ünnepnap. Egy-egy karácsony, húsvét nálunk csúcsforgalom. A kisgyermekes anyákon úgy próbálunk segíteni, hogy minden második éjszaka dolgoznak tizenhárom órát, így nappal el tudják látni a gyermekeket.

— *Ahol ennyi nő van, bizonyára sok az óvodás, bölcsődés korú gyermek is!*

Az szb-titkár lemondóan legyint.

— Örökös gondunk, hogy nem tudjuk elhelyezni őket. Bár a postának van bölcsődéje, óvodája, de jóval több a gyerek, mint a férőhely. A tanácsiak pedig nem vesznek fel tőlünk gyereket, épp az előbbi indokkal.

Jelenleg is hat kismama azért nem tud visszajönni dolgozni, mert nem vették fel sehová gyermekeit. Holott nagy szükség lenne munkájukra. Gyakran kevesebb pénzért is elmennek, máshová, hogy ne kelljen három műszakban dolgozniuk, s ahol van hely az óvodában.

— *Ha egy szakma „elnőiesedik", akkor létkérdés, hogy ezeket a gondokat megoldják.*

— Nem rajtunk múlik, központi intézkedésre lenne szükség! Próbálunk mi a magunk erejéből is könnyíteni az asszonyokon. Például, azok akiknek átlagjövedelmük nem haladja meg az 1200 forintot, minden évben kétszer kapnak három, illetve négyszáz forintot.

— *Ezt másutt is megkapják. Milyen megoldást találtak még, hogy itt tartsák az asszonyokat?*

— Gépesítenünk kellene, mert jelenleg úgy osztják szét a leveleket, mint harminc évvel ezelőtt. Különben nézzen körül, kérdezze meg őket is, hogyan érzik itt magukat?

A lányok asszonyok éppen reggeliztek a hatalmas teremben. *Gotthard Józsefné* sietve nyeli le az utolsó falatot A szőke fiatalasszony két gyerek édesanyja.

— Eddig állandóan éjszaka dolgoztam, nagyon kimerítő volt tizenhárom órát egyfolytában végigcsinálni. Három évig bírtam, utána átjöttem három műszakba. Így könnyebb. Kislányom már nyolcadikos, ő a „kismama", ha nappalos vagyok... Örömmel vállalta a dadaságot csak azért, hogy engem frissebbnek lásson. Szegények évekig mást se hallottak, mint hogy anyuka fáradt. Őszintén sajnálom kolléganőimet is, akiknek nincs segítségük és éjszakázniuk kell.

Kiss Erzsébet egyedül neveli gyermekét.

— Szerencsés vagyok — mondja Erzsike. — Élnek a szüleim, így az éjszakázás helyett tudtam vállalni a három műszakot. Azelőtt szövőgyárban dolgoztam, de ezt jobban szeretem csinálni. A pénzzel is elégedett vagyok, úgy három ezer körül mindig összejön. Az idén kaptam Kiváló dolgozó kitüntetést, a gyereket pedig minden évben elküldi a szakszervezet üdülni.

Fellegi Istvánné már elérte a nyugdíjkorhatárt. Régi munkaerő, osztálybizottsági titkár. Sokat tud az itteni gondokról.

— Három gyerekkel egyedül maradtam. Húsz évig éjszakáztam. Mind a három leérettségizett, az egyik a főiskolát is elvégezte — mondja, és kihúzza egy kicsit a derekát.

Aztán számolni kezdtünk, hány vezető akad a sok nő között?

— Nem érdemes — legyint. — Többnyire férfiak a vezetők. Nemcsak a mi osztályunkon, az egész postánál ez a divat. Pedig akad jónéhány nő, akinek meglenne a végzettsége.

— Sokan mennek el innen — töpreng. — Nézzen körül, százéves módszerekkel dolgozunk. Most is elment valaki, pedig hétszáz forinttal kevesebbet kap. De ott nincs három műszak, és van vasárnapja. Amíg ezeken a gondokon nem segítenek, úgy gondolom, hogy sajnos egyre kevesebben várják meg, hogy megmelegedjen alattuk a szék.

Vas Éva

1950–1975 HUSZONÖT ÉVES A POSTÁS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Emlékezés a 25 évre

A Postás Művelődési Központ megalakulásának negyedszázados évfordulójához érkezett 1975-ben.

Minden évforduló emlékezés a megtett útra, az eltelt időre, büszkeséget keltő visszatekintés. A hibák, a kezdett bukdácsolások tanulságai lendületet adtak a holnap, a jövő munkájához. Különösen áll ez a postásokra. Hiszen a felszabadulás előtt a posta alkalmazottainak nem volt szakszervezetük, nem volt intézmény, mely a dolgozók egységes művelődéséről gondoskodott volna. 1945. február 21-én megalakult a Postások Országos Szabad Szakszervezete, mely nagy súlyt fektetett a kultúra, a szocialista kultúra terjesztésére, az önművelésre. Kezdetben a kulturális tevékenységet a kulturtitkárság irányította.

A Postás Zeneiskola, a Postás Szimfónikus Zenekar, a Dalárda, a Képművészeti Iskola és a könyvtár mind a szakszervezet irányítása alatt működött. A munkás színjátszók már 1945. végén megnyerték a Munkás Kultúrszövetség kultúrversenyét. Sorban alakultak az országban a Postás Kultúrcsoportok. A képzőművészeti csoport 1947-ben Párizsban a Nemzetközi Postás Képzőművészeti Tárlaton 6 magyar postás képeivel szerepelt. 1950-ben pedig az egykori Komédia Orfeum romos épületében nagy munka indult meg. Átalakítások, romtakarítás eredménye a kényelmesen berendezett új művelődési, illetve kultúrotthon. Megindult az élet. A filmvetítések, ismeretterjesztő előadások, szabás-varrás tanfolyamok, rádióskör, a balettoktatás és a Postás Munkásopera Együttes sikeres előadásaira emlékezhetünk.

1954-ben a jelenlegi, végleges helyére, a Benczúr utcába költözött a művelődési otthon. Nem feladata e sorok írójának az évforduló alkalmából időrendi sorrendben részletes történeti visszatekintést nyújtani. Így a legjelentősebb állomásokat érintve, még néhány gondolatot a mai 25. évét betöltő intézmény jelenéről:

Se szeri, se száma a köröknek, kluboknak, csoportoknak. Aki a programot nézi, joggal lehet büszke az eredményekre, és elismeréssel adózhat mindazoknak, akiknek mindennapos fáradságuk, munkájuk, lelkesedésük gyümölcse mindaz, amit ma nyújt a dolgozóknak a művelődési központ. Ismeretterjesztő előadások, helytörténeti klub, általános szakműveltség szélesítését szolgáló 170 ilyen témájú előadás, az ifik klubjának a népszerű, jövőbe látók klubja, műszaki klub, az újítók, a kertbarátok, a jazzklub. Zenebarátok köre, múzeumbarátok köre. Műkedvelő művészeti csoportok, irodalmi színpad, képzőművészeti stúdió, ifjúsági énekkar, bábszakkör, amatőr filmesek klubja. Kondicionáló torna, gyermektánc és táncdalstúdió. Erkel Ferenc Zeneiskola, pódiumestek, szocialista brigádok klubja, postás ejtőernyős, repülőklub, nyugdíjasok klubja, népművelők fóruma, Benczúr kerti hangversenyek, irodalmi estek és még lehetne sorolni. Elismerést parancsoló leltár!

E nagy és szép sikerek, eredmények méltatásakor illő azokra gondolni, akiknek áldozatos, odaadó tegnapi, tegnapelőtti munkájára épült a ma.

A jövő további sikereinek záloga a minden lépést együttesen megbeszélő, harmónikus, közös célt szolgáló munka.

Elismerés a megtett útért, sok sikert a jövőhöz!

Társadalmi segítséggel

A művelődési központ függetlenített dolgozói társadalmi aktívákra támaszkodva végzik felelősségteljes, fontos feladatukat.

Segítségükre van ebben a társadalmi vezetőség, amely választott testület, a központ vezetését segítő, tanácsadó és ellenőrző szerv. Feladata például a munkaterv megbeszélése és végrehajtásának ellenőrzése. Huszonnégy tagját a különböző postaszervek dolgozói közül választották. Ismerik a különböző területek postás dolgozóinak igényeit, véleményét és ezt érvényesítik a vezetőségi üléseken.

A múlt évbent munkabizottságokat hozott létre a társadalmi vezetőség. Egy-egy szakterület segítését vállalták, így csoportokra bontva, könnyebben tudnak részt venni a napi feladatok elvégzésében is.

Az ismeretterjesztő bizottság tagjai ellátogatnak az előadásokra, tapasztalatokat gyűjtenek és ezek szerint alakítják a következő időszak munkáját. Ugyanúgy, mint a klubbizottság és a művészeti szakbizottság tagjai, akik sűrűn látogatják a rendezvényeket. A módszertani bizottság a kulturfelelősök munkáját segíti.

Dr. Rátky László már húsz éve a társadalmi vezetőség elnöke. A Budapesti Postaigazgatóság ellenőrzési osztályának vezetése mellett végzi feladatát. Beszélgetésünkön a múltat idézi, a két féle munka különbségét fejtegeti, mégis, amikor azt kérdezem, hogy nehéz-e a feladat, csak annyit válaszol: *„Szép, szeretni kell az embereket és akkor minden könnyebb, vagy arra gondolni, hogy a tavalyi statisztika szerint 100 ezer ember vett részt a művelődési központ rendezvényein."*

Pályázat, tehetségkutatás

A Postás Művelődési Központ fennállásának 25. évfordulója alkalmából pályázatot hirdet postás kultúrális aktívák, szocialista brigádok tagjai részére „Munkahelyem kultúrális élete. Mit várok a Postás Művelődési Központtól?" címmel.

A pályázatokat 3—5 gépelt oldalnyi terjedelemben kérjük. A pályázat jeligés. A jeligét lezárt borítékban kell csatolni a pályázathoz. A dolgozatokat szakemberekből álló zsüri bírálja.

Beküldési határidő: 1975. november 15. A pályázatokat a Postás Művelődési Központ címére (1068. Budapest VI., Benczúr u. 27.) kell beküldeni.

Eredményhirdetés: 1975. december 13.

A pályázat díjai: I. díj 500 forint, II. díj 300 forint és III. díj 200 forint.

A Postás Művelődési Központ fennállásának 25. évfordulója alkalmából **Ki mit tudot** hirdet postás fiatalok részére, melyen részt vehet minden fiatal, aki 30. életévét még nem töltötte be és az előadóművészet valamely ágában tehetséget érez. Kategóriák: vers-próza; ének-zene; egyéb (tánc, bűvészet, akrobatika). A Ki mit tudon együtteseket is szívesen látunk (irodalmi, színpadi, kamaraegyüttes, stb.).

Jelentkezési határidő: 1975. szeptember 30.

Jelentkezési lapot az alapszervi KISZ-titkárnál és a szakszervezeti titkárnál, valamint a PMK irodájában lehet igényelni (Budapest, VI., Benczúr u. 27.).

Várjuk jelentkezéseiteket!

Bort prédikál, bort is iszik

A művelődési központban a tagság legnagyobb része klubokban tevékenykedik, mintegy hatszáz embernek nyújtanak rendszeres hasznos szórakozást, kellemes elfoglaltságot.

Tavaly volt tízéves a műszaki klub. Tagjai havonta egyszer találkoznak, posta-műszaki előadásokon, üzemlátogatásokon és tapasztalatcseréken vesznek részt. Megnézték a Metró építését, a televízióadónál folyó munkákat, de elsősorban a posta műszaki berendezései érdeklik őket. Vezetőjük, *Havas István* már évek óta nyugdíjas, de a klub életének irányítását még mindig szívügyének tekinti.

A posta közvetlen kérdéseivel foglalkoznak az újítók klubjában is. Előre meghatározott forgalmi és műszaki témákat beszélnek meg találkozóikon.

Tavaly, amikor újjászervezték a kertbarátok klubját, százhuszan jelentkeztek. A tagok az elméleti foglalkozások mellett a gyakorlatban is megismerik a kertészkedést. Tavasszal meglátogatták egyik klubtársuk kertjét. Ez volt az elrettentő példa, a „rossz kert", két fát nagy szakértelemmel visszametszett a vezetőjük, ősszel megnézték az eredményt, roskadoztak az érett gyümölcstől a fák. *Kerch József*, kertészmérnök meghívta saját szentendrei kertjébe a klubtagokat, hogy megmutassa: „nemcsak bort prédikál, hanem bort is iszik".

Ötszáz kismamának küldtek meghívót a kismamák klubjából. De nagyon kevés kismama jött el a klubba, amely aztán megszűnt. Pedig orvosi, pszichológiai, pedagógiai előadásokat szerveztek részükre. Amíg az édesanyák a foglalkozásokon voltak, gyermekeikre óvónő vigyázott. A fiatalok filmvetítéssel, bábelőadással kötötték le a gyerekek figyelmét. Az érdeklődés hiányzott, vagy valami más? Jó lenne tudni...

A szocialista brigádok kulturális tevékenységének segítésére alakult meg a szocialista brigádok klubja. Irodalommal, külpolitikával, képzőművészettel foglalkoztak, tartottak szakmai beszélgetéseket, élménybeszámolókat is. A brigádvezetőknek szervezték ezt a klubot, amely most már a brigádok klubja lett, mert olyan nagy érdeklődést mutattak a tagok, hogy magukkal hozták munkatársaikat is. Azt tervezik, hogy a jövőben minden összejövetelen egy-egy brigád vállalja a házigazda szerepét.

1974. január 30-án avatták fel az ifjúsági klubot. A fiatalok boldogan vették birtokba, új otthonukat saját ízlésük, igényük szerint alakították. Hetenként négy alkalommal tartották nyitva. Kevés volt a szabad klubest náluk, inkább előadásokat hallgattak, speciális „kisklubokat" alakítottak. Filmklubjukban az elmúlt 30 év filmjeit vetítették és előtte mindig végighallgatták a bevezető előadásokat. Havonta kétszer volt jazz-klub, ahol gyakran a Bartók Zeneművészeti Főiskola hallgatói adtak műsort. Jó munkájukért már az első évben megkapták a Kiváló klub címet.

A legnagyobb létszámú és a leggazdagabb programú klub az ifjúsági klub. Sok mindenről adott képet a fiataloknak. A néha talán szertelen szórakozás mellett hasznos nevelő munkát végeztek itt.

A NÉPMŰVELŐK

A Népművelők Fóruma egykor a Népművelők Klubja címet viselte. Alapvető feladatát jól, eredményesen tölti be, a Postások Szakszervezetének elnöksége célkitűzéseit szolgálja. Módszertani segítséggel, a jó tapasztalatok elterjesztésével a budapesti alapszervezeteket segíti munkájukban. A fórum tagjai valamennyien postások, negyedévenként jönnek össze. Itt zenei, politikai, irodalmi stb. témák szerepelnek. E területek neves képviselői tartanak előadásokat a jelenlevő népművelőknek, majd ismereteiket szélesítő kérdéseket vitatnak meg.

A Fórum szervezési útmutatókat, műsorjavaslatokat állít össze, s ezek írásban jutnak el az alapszervezetekhez. Kérésükre a művészeti csoportok szerepeltetését biztosítja, de megszervezi a hivatásos művészek fellépését is a rendezvényeken. Tanácsokat ad a műsorösszeállításban, szervezési segítséget nyújt, vagyis sokrétű, hasznos munkájával látja el funkcióját.

Házhoz viszik

Mintegy 400 kihelyezett ismeretterjesztő előadást tartanak évenként a különböző postaszerveknél. Régen az volt a rend, hogy az előadásokat a Művelődési Központban tartották meg, de figyelembe kellett venni, hogy postások Budapest legtávolabb részén is dolgoznak, ezért döntöttek úgy, hogy az előadásokat házhoz viszik.

Évadnyitás előtt a postaszervek, iskolák, munkásszállók megkapják az előadások tématervét, ebből válogatják ki azokat a sorozatokat, amelyek érdeklik az ottani dolgozókat. „Sajnos ritkán kérnek teljes sorozatot, inkább csak egy-egy előadást a különböző témákból" — mondta az ismeretterjesztő-előadó.

Nagy jelentősége van ezeknek az előadásoknak a postások műveltségének emelésében. Választ kapnak a hallgatók azokra a jogi, orvosi stb. kérdésekre, amelyek foglalkoztatják őket, de nem jutnak el oda, hogy szakemberhez forduljanak tanácsért, vagy nem is tudják, hová kell fordulni...

Könnyebb és hasznosabb lenne a művelődési központ dolgozóinak a munkája, ha a kultúrfelelősök mindenütt egyformán segítenék az ismeretterjesztés szép feladatát. Mert valóban úgy van ez, ahogyan az előadó mondta: „Mindig érdemes dolgozni, ha újat, hasznosat adhatunk a dolgozóknak!"

Zene, irodalom, művészet

A Postás Művelődési Központ életében igen rangos, politikailag is fontos szerepet töltenek be a művészeti csoportok.

Munkájukról szólva, nem rangsorolási célzattal, kezdem a Zilahy György képzőművészeti stúdióval. Ahogyan a művelődési központ igazgatója, valamint a művészeti főelőadó mondta: a cél a tagok esztétikai szemléletének formálása, mesterségbeli tudásuk, alkotókészségük fejlesztése. Két ízben nyerték el a Művelődési Minisztérium adományozta „Kiváló" címet. Mintegy hatvanan, heti két alkalommal vesznek részt a foglalkozásokon. Nemzetközi, valamint hazai kiállításokon is gyakran szerepelnek. Évek óta cserekiállításokon vesznek részt lengyel amatőr csoportokkal.

Ezeket a nagyszerű eredményeket beárnyékolja a helyiséggond. Így a stúdió munkáját fejleszteni jelenleg lehetetlen — mondja a művészeti

Csak vázlatot készítenek...

főelőadó. Az akvarellel dolgozók a stúdióban, megfelelő hely hiánya miatt, csak a vázlatot készíthetik, a munka, a festés, az alkotás dandárját otthonukban kénytelenek elvégezni. Még szerencse, hogy a lelkesedésük ilyen töretlen.

Hasonló gondokkal küzd a 20 tagú irodalmi színpad. Lelkes, tehetséges gárdája önálló műsoros esteken, üzemi rendezvényeken előadóképességük fejlesztésén túl a mai magyar és világirodalom megismertetésén és népszerűsítésén fáradozik. Kedves misszójuk, hogy a dolgozók Asztalos János gimnáziumának magyar irodalmi óráinak anyagát élő illusztrációval segítik. Nyáron a postás üdülőkben rendeznek önálló esteket, az ott pihenők tanulságos szórakoztatására.

Szerves része az intézménynek a Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája. Itt a hagyományos tanszakok: zongora, hegedű, ének, zenei előképző, harmonika, klasszikus gitár mellett újabban dob, bőgő, szaxofon és zongora szakon alapfokú jazz-képzés indult és fejlődik rohamosan. Nyilvános hangversenyeken adnak számot előmenetelükről és szereznek szép, művészi élményt a zenét szerető közönségüknek. Nyáron a Benczúr kertben a kerületi tanács művelődési osztályával közösen zenei és irodalmi esteket rendeznek.

Pezsgő életről számolhatunk be az ifjúsági énekkarnál is. 1974 óta vegyes kórussá alakult ugyan, de a kamarakórus 24 tagjával továbbra is sikeresen szerepel a rádió kórus-

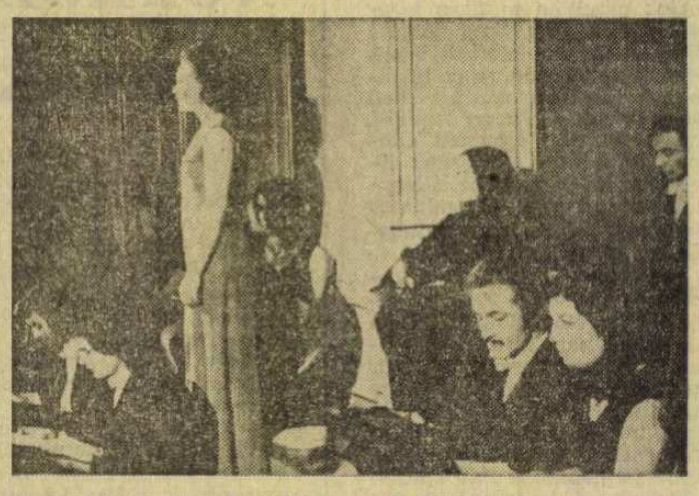

Az irodalmi színpad emlékezetes Radnóti-estje

pódiumán és a postai szervek rendezvényein. A vegyes kórusban 65—70-en vannak. Itt mindenki postás, a szakközépiskolák kollégiumának lakói. A törekvés itt is elsősorban az általános zenei ismeretek bővítése, a hangképzés és csak másodlagos cél a produkció. Elméleti képzésükhöz a rendszeres hangverseny és operalátogatás is hozzátartozik. Büszkék a besztercebányai szereplésükre (1974-ben), hiszen erre a cseh postaügyi miniszter hívta meg az énekkart.

A zenebarátok körében ritkán játszott, értékes művek, valamint népszerű operák ismertetése szolgálja a zenei ízlés fejlesztését.

A bábszakkörben a bábkészítés technikáján túl a gyerekek művészeti ismereteiket bővítik. Gyakran szerepelnek a gyermeknapi műsorokon, üzemi rendezvényeken. Évente a budapesti bábos majálison is ott találjuk őket.

Hasznos munkát végeznek a társastánctanfolyam irányítói, itt az alapvető cél a tánctanításon túl a kulturált magatartás, a helyes viselkedés elsajátítása.

Hely hiányában minden területtel nem foglalkozhatunk, csak megemlítjük az amatőrfilmeseket, vagy a múzeumbarátok körét, melynek tagjai a maguk területén szintén eredményesen törekednek a művészet, a szép megismertetésére és megszerettetésére.

Az oldalt írták:
Schenker Pál és Szirmai Mária

LÁTOGATÁS A SOPRONI POSTAIGAZGATÓSÁGON

Dolgozik tovább, nem búcsúzik

Kedves, bensőséges ünnepségre érkeztünk Szombathelyre a megyei 1-es hivatalba. A távközlési osztály dolgozói búcsúztatták Kiss Antal vezetőfelügyelőt, az osztály volt vezetőjét, aki nyugalomba készül. Munkatársai, neveltjei meleg szavakkal emlékeztek az együtt eltöltött évekre. Méltatták a sport, a szakszervezet, a pártéletben végzett munkáját, és még hosszú lenne sorolni, annyi funkciót töltött be Tóni bácsi 1943 óta. Saját elmondása szerint 5 éves korában szerette meg a postás munkát. Édesapja helyett — aki a Gazdák Biztosító Intézetének altisztje volt, s megbetegedett — egy ideig ő hozta-vitte az egyes hivatalba a küldeményeket. A címben azért írtuk, hogy nem búcsúzunk, mert Tóni bácsi postasnak ugyan nyugdíjas, de újságírónak aktív, mivel a Népsport, a Vas Népe és az MTI tudósítója is egyszemélyben. Egyrészt tehát jó pihenést, másrészt további jó munkát kívánunk neki.

Az átlagnál JOBBAN

A Veszprém megyei Távközlési Üzem 1966 tavaszán alakult három fenntartási üzem — Pápa, Keszthely, Veszprém — egyesítéséből. A távolság már akkor is nehézségeket okozott. Lakáshiány miatt nem jöttek a szakemberek. Új törzset kellett kialakítani. Ehhez az alapot a Veszprémi Fenntartási Üzem gárdája adta. Akkor 21-en kezdték a munkát, jelenleg 37-en látják el a fokozott feladatokat. Legjellemzőbb mutató, ha a 1966. éves egymilliós tervvel szembevetjük a jelenlegi évi 7 milliót. Rendkívül pozitív az a tény is, hogy az azóta munkába állt 16 szakember közül 15 saját nevelés. *Iván József* az üzem vezetője is itt kezdte tevékenységét alacsonyabb beosztásban. Mikor erről esik szó, azonnal hozzáteszi, hogy mindez csak az igazgatóság messzemenő támogatásával (ösztöndíj, helyettesítés stb...) jöhetett létre. Az előbbiekben csak a távolságok okozta nehézségekről tettünk említést, de külön kell szólni arról is, hogy ennek az üzemnek a munkakörülményei rendkívül elavultak. Zsúfolt irodákban dolgoznak, ahol még a légköbméter sem megfelelő. Ami rendkívül szimpatikus, az a tény, hogy nem panaszkodnak emiatt, hanem arról beszélnek: amikor elkészül az új postaépület Veszprémben, ők teljes egészében megkapják ezt a régit, ami sokat segít majd munkájukban. Örülnek annak, hogy minden körzetmesterségük gépkocsit kapott, s az idei évben további gépkocsikat bocsátanak rendelkezésükre. Mint mondják, hálózatos munkájukat hatékonyan segítette az, hogy a dolgozókat lakóhelyükre szállítják, hogy a sziklás talajon végzett földmunkákhoz kompresszorokat alkalmaznak. Ez segített a munkaerő-fluktuáció helyzetén is. Az elmúlt évben ez az arány még 52 százalék volt, s jelenleg sikerült feltölteni az órabéres állományt.

Idegenforgalom, fejlődő ipar, fokozott követelmények. Ha mindehhez még hozzátesszük, hogy az igazgatóság területén — és az országban is először — itt vezették be a távválasztásos rendszert, s hogy minőségi mutatóik az országos átlagnál jobbak, úgy érzem kellőképpen jellemeztük az üzemet.

A tudás hatalom

Bacon több évszázados mondását „A tudás hatalom" egyre többen értékelik a Soproni Postaigazgatóság területén. *Bujtás Imréné*, az ISZT Kultúr, Agitációs- és Propaganda Bizottságának vezetője örömmel újságolta, hogy az idén is emelkedett azoknak a száma, akik a szakmai, vagy politikai oktatás valamilyen formájában részt akarnak venni, tovább kívánják fejleszteni tudásukat. Társaságában látogattam meg *Bodonczy Lászlónét*, a szombathelyi 1. hivatal szb-titkárát, hogy az oktatási év indulásáról beszélgessünk.

— Jól indult az év. Mintegy 250-en dolgoznak hivatalunkban, s az összlétszám 80 százaléka részt vesz a képzés valamilyen formájában. Szakszervezeti vonalon háromféle szemináriumot indítottunk. A Társadalom időszerű kérdései, a Munkahelyi élet időszerű kérdései, A világpolitika időszerű kérdései. Ezeket az előadásokat mintegy 70—80 dolgozó látogatja. A KISZ és a párt szemináriumain részt vevők száma 50—60. Megindult a bizalmiak oktatása. Ezt a sorozatot 17-en látogatják. Valószínűleg megkezdődik külön a szocialista brigádvezetők oktatása is. Állami és szakmai oktatásban mintegy 40-en vesznek részt. Hozzá kell még tenni ehhez, hogy az előadók is valamennyien hivatalunk dolgozói közül kerülnek ki. A minimális követelmény a Marxista—Leninista Középiskola, de előadóink többsége Marxista—Leninista Esti Egyetemet végzett.

A gyógyulás útján

Több igazgatóság területén tették fel munkatársaink tavasz óta a kérdést: Hogy érzi magát Benkő Tibor szaktárs, a Soproni Postaigazgatóság hirtelen megbetegedett, TSZT-titkára. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy meglátogathattam őt immár lakásán, s ezúton közölhetem mindenkivel, akit aggasztott állapota, hogy Benkő Tibor jól van, szinte naponta veszekszik az orvosokkal — engedjék végre dolgozni. A mozgalmi munkából már jelenleg is kiveszi részét, mint a szakszervezeti bizottság elnöke és az új titkár leglelkesebb támogatója. Mielőbbi teljes gyógyulást kívánunk!

Ésszerű szervezés, fokozott takarékosság

Kirkovits István, az igazgatóság vezetője azzal kezdte beszélgetésünket, hogy megkért, ezúton is mondjak köszönetet nevében az igazgatóság valamennyi dolgozójának, hiszen munkájuk nélkül nem nyerhették volna el az MSZMP KB kongresszusi zászlaját. Egyben további segítségüket kérte, mert, mint mondotta, az elmúlt évben született központi intézkedések fokozott követelményeket támasztanak az 1975-ös évre. Ezeknek megfelelően hozták meg az intézkedéseket. A vezetésből indultak ki. Intenzíven vizsgálták és vizsgálják ma is, hol van rejtett tartalék, s ahol nagyobb a terhelés, ilyen módon a felszabaduló munkaerő segítségével könnyíteni tudjanak. Gyakoribb értékeléseket hajtottak végre nagyobb plénum előtt, és az ott született elképzeléseket a lehető legszélesebb körben tudatosították. Már az első nyolc hónapban megmutatkozott ennek a pozitív hatása. A klasszikus postai bevételek növekedtek. Például a hírlap-forgalom az előző év hasonló időszakában 87 millió forint volt, 1975-ben a tervezett 93,5 millióval szemben 95 millió forintban realizálódott. Ez azt jelenti, hogy több mint 7 millió példánnyal többet értékesítettek és 3 millióval nőtt a terjesztett példányok száma.

Érdekes, hatékony újításnak tűnik, hogy ismét kezelésbe adták a magasépítésű üzemet. Így az üzem vezetői, dolgozói első fokon gazdái a berendezéseknek, saját munkájuknak. Sikeres lépést tettek a rendszeres helyettesítések megoldására is. A rendszert járási szintűvé alakították, s így aztán a helyettesek módjukban áll lakóhelyükre hazatérni, ami jelentősen könnyíti a munkaerő-gondokat. A kézbesítői munkakörben is hasonlót igyekeznek kialakítani. A jutalmazások terén szintén a területi elvet igyekeznek érvényesíteni. Az Igazgatósági Szakszervezeti Tanács helyett a járási szakszervezeti bizottságok segítenek eldönteni, kik azok a személyek, akik munkájukkal kiérdemelték a jutalmat.

A sok pozitívum mellett persze akadnak gondok is. Kirkovits István igazgató szólt a külső körülményekről is, amelyek a tervszerű munkát akadályozzák. Példaként említette, hogy 8 hónapon keresztül például nem kapták meg a kért kábeleket, s az egész mennyiség most egyszerre érkezett meg. Hajrámunkát kénytelenek tehát végezni, hogy terveket teljesíteni tudják. Hasonló a helyzet a BHG által szállított alközpontok szerelésénél is.

Másutt talán határidő-eltolódásokat okoznának ezek a zavaró momentumok, de egy ilyen igazgatóságon, ha jelentenek is nehézséget, legfeljebb újabb szervezési ötleteket szülnek, mert abban egy pillanatig sem kételkedik senki, hogy tervüket mindennek dacára teljesíteni tudják.

Másfél évtizede ötös

A győri megyei 1-es hivatal feladata, hogy a megye területét hírlappal ellássa, szabadság, betegség esetén gondoskodjék a kishivatalok vezetőinek helyettesítéséről, első fokon intézze a kártérítési ügyeket, a város területén gondoskodjék a soron kívüli kézbesítésről, s utoljára, de nem utolsósorban itt üzemel Nyugat-Dunántúl legnagyobb távbeszélőközpontja. Az idei évben kapták meg 10. alkalommal az Élüzem címet, ebből kétszer jutott számukra a szocialista hivatal megtisztelő cím. Az eredmények hátteréről beszélgettünk *Ditrói Gyulával*, aki 1966 óta vezeti a hivatalt.

— Véleményem szerint mindent a jó kollektív szellemnek köszönhetünk. 109-es létszámunk 70 százaléka törzsgárdatag. A brigádmozgalom hivatalunkban már 1959-ben kezdődött. Eddig négy kollektíva küzdött a kitüntetésekért, az idei évben megalakult a kézbesítőkből az ötödik brigád is. 87-en dolgoznak hivatalunkban brigádban. Az sem mindegy érzésem szerint, hogy minden osztálynak külön brigádja van. És aztán az üzemi demokrácia. A brigádértekezleteken nálunk mindenki szót kap. Talán avval érzékeltetem legjobban a hangulatot, ha elmondom, hogy ezeken az összejöveteleken nincsen elnöki asztal. Nincsen kötelező hozzászólás. Vezetők, beosztottak ülnek egymás mellett és csak az beszél, akinek valóban mondanivalója van. Mindehhez nagy segítséget kapunk a tömegszervezetektől. A szakszervezet szervezettsége 100 százalék. Sokan tanulnak dolgozóink közül. Az idén 15-en jelentkeztek a Szakma Ifjú Mestere mozgalomba, 3-an járnak postaforgalmi szakközépiskolába, 3-an a Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára. Egy dolgozónk a marxista egyetem szakosító tagozatát végzi. Hivatalunk minősítése 1961 óta állandóan 5-ös. Az idei évben szeretnénk tovább javítani a minőségi mutatókat, fokozni a bevételt. A fél év eredményei azt mutatják, sikerülni fog. Az első 6 hónap alatt az éves terv 50,2 százalékát teljesítettük.

KÖVETENDŐ PÉLDA

1973 végén a Keszthelyi 1. postahivatal vezetői megállapították, hogy 104 dolgozójuk közül 15-nek nincs meg az általános iskolai végzettsége. Hárman korukra való hivatkozással nem vállalkoztak a tanulásra, tizenketten szívesen tanultak volna tovább, ha nem kellett volna máshová járniuk. Megkezdődtek a tárgyalások a Csányi László általános iskola pedagógusaival. Tanácsukra fuzionáltak a veszprémi 15. sz. Volán Vállalattal, ahol 15-en kívántak tanulni. Létrejött a posta épületében, a kihelyezett iskola, s az elmúlt év folyamán az idei nyárig bezárólag elérték, hogy mind a 12 dolgozó megkaphatta az általános iskola 8. osztályáról a bizonyítványt.

Utánozni kellene másutt is!

Így kell folytatnunk!

Ez az elhatározás segíti *Megyeri Lászlót*, a Soproni ISZT titkárát abban, hogy ennek a jelentős eredményekkel rendelkező testületnek az élén egy olyan régi mozgalmi és szakmai tudással rendelkező vezetőt, mint *Benkő Tibor*, pótolni tudjon. Ezzel a gondolattal kezdődött ismerkedésünk, ami — meg kell mondjam —, rendkívül kedvező színben tüntette fel ezt az erőteljes, 35 éves fiatalembert, aki már 18 éve a Posta dolgozója. Nős, 2 gyermek apja, 1967 óta párttag, volt KISZ-titkár, igazgatósági szb-titkár, függetlenített TSZT-munkatárs, van tehát gyakorlata a mozgalmi munkában is. Terveiről szólva hangsúlyozni kívánom, hogy semmiféle olyan új dologra nem készül, ami bármiben is ellentétben állna az eddigi munkával. Azokat a törekvéseket szeretné megvalósítani, amelyekért a Területi Szakszervezeti Tanács az eddigiekben is dolgozott. Természetesen alkalmazva ezeket az irányelveket az egyre fokozódó követelményekre.

Elsőként hangsúlyozta a termelést segítő tevékenységet, ezen belül a munkaverseny fokozását. Jobban kívánják hasznosítani azokat az erőket, amelyek a szocialista brigádmozgalomban rejlenek. Igyekeznek segítséget nyújtani ahhoz, hogy a vállalásokat tovább egyeztessék a terv céljaival. Ennek érdekében újabb pótvállalásokat szerveztek.

Az újonnan megválasztott ISZT-ben, mint mondotta, megváltozott a szervezet összetétele. Örvendetesen növekedett a fiatalok és a munkások aránya. Ez a felállás lényegesen megkönnyíti a rétegpolitikai munka továbbfejlesztését. Szeretnék a jövőben még tüzetesebben vizsgálni a népolitikai, az ifjúságpolitikai határozatok végrehajtását, a munkásosztály helyzetét, és a felmérés alapján további lépéseket tenni érdekükben.

Az oktatás területén szeretnék felszámolni azokat a fehér foltokat, amelyek a területi adottságokból adódnak. Konkrétan: aktivizálni kívánják a kishivatalokat, fuzionálva a községi szervekkel, hogy az 1—2 személyes hivatalok dolgozói ezek oktatási rendszerébe kapcsolódva tovább képezhessék magukat. Tovább kívánják javítani az élet- és munkakörülményeket.

Ennyi röviden az új titkár programja. Nem is kevés. Ehhez kéri a szakszervezeti bizottság, az ISZT és nem utolsó sorban a volt titkár, Benkő Tibor segítségét, támogatását.

Most kezdődik a szabadság

A balatoni hivatalok vezetői rendszerint csak ilyenkor, a szezon végén gondolhatnak arra, hogy éves szabadságukat kivegyék. Ezzel kezdtük beszélgetésünket *Kungl Antallal*, a Balatonalmádi postahivatal vezetőjével, aki ezt teljesen természetesnek ítéli, s nem is tartaná rendjén valónak, ha a nyári csúcsforgalomban otthagyná őrhelyét.

Az 1970-ben megépült új IV. osztályú hivatal munkáját télen 32-en, nyáron 45-en végzik. Az idei év rekordot jelent a hivatal életében. Júliusban 39 millió 800 ezer forint volt a teljes forgalom. Az éves forgalomemelkedés mutatja, hogy míg 1974-ben 220 millió forintot forgalmaztak, az idén az első 8 hónap meghaladta a 172 milliót. A postai bevétel is növekedett. Csupán a hírlapforgalom mintegy 60 ezer forinttal több az előző esztendő hasonló időszakánál. Képeslapból 74-ben 130 ezer darabot, 75-ben 186 ezer darabot árusítottak. Szinte filléres tételekből tevődik össze tehát a több milliós többlet. Javult a kapcsolat a közönséggel. Még olyan reklamáció sem hangzott el, hogy sokat kell várni. A hivatal dolgozói kérés, utasítás nélkül segítik egymást munkájukban, szükség szerint.

Egy IV. osztályú hivatal vezetőjének bizony elég sok jelentenivalója van, de *Kungl Antalnak* még arra is jutott ideje, hogy saját felmérést végezzen — júliusban a délelőtti csúcsforgalom idején sem várakozott többet egy-egy fél 8—10 percnél. Ahol ilyen gondot fordítanak a közönségre, nem csoda, ha évről évre javulnak a mutatók, nő a forgalom.

Az oldalt írta:
Mátéffy Zoltán

Ritkaságok múzeuma

A hozzáértők azon vitáznak, kinek van nagyobb bélyegmúzeuma: az angol királynőnek, Japánnak, vagy Magyarországnak? A válasz még nem született meg, ám abban mindenki egyetért, hogy a világ három legnagyobb múzeumának egyikét mondhatjuk magunkénak.

Csak éppen nem mindnyájan tudunk róla.

Nem tudjuk, hogy majdnem annyi bélyeget őriz a múzeum, mint hazánk lakossága, s hogy az Európában kiadott bélyegek 95 százaléka megtalálható nálunk. A maradékért pedig tárgyalások folynak...

S nem sejtjük, hogy a messze földről, a más világtájakról hozzánk látogatók elsőként keresik fel a kincsünket.

Csak néhány ritkaságot említsünk. Például a Brit Guyana 1856-os kiadású 4 centes bélyege, Toscana 1860. évi kiadású 3 lírás bélyege használt és használatlan állapotban, Haway 1851. évi kiadású 5 és 13 centes bélyege, az 1859-es 5 és 13 centes Mauritius, Ausztria 1851/58 — a piros-rózsaszín Mercus-fejes hírlapbélyegei és még számos ritkaság.

A Bélyegmúzeum immár 40 éves. Gyűjteményének alapja a berlini Nemzetközi Postairoda által küldött különféle külföldi bélyegkészlet volt.

1878 óta Nemzetközi Postaegyesületben részt vevő országok ugyanis kötelesek minden kiadott bélyegből meghatározott példányszámot a Nemzetközi Irodának megküldeni.

A századforduló után kezdődött a bélyegek rendszeres kezelése és őrzése. Külföldi bélyegekből ekkor már jelentős készletünk volt, ám csak néhány sérült 1871. évi kőnyomatos magyar bélyeggel rendelkeztünk.

1915-ben *Poppovics Mirko* budapesti bélyeggyűjtő eladta a Magyar Postának a több kiállításon díjat nyert magyar gyűjteményét, azzal a céllal, hogy gyűjteménye a leendő Bélyegmúzeumba kerüljön, amelyet 1930. április 28-án nyitottak meg az épülő Krisztina körúti Postapalotában. Ám a múzeum helyiségei néhány év múlva szűknek bizonyultak és ezért a Budapesti Postaigazgatóságra került.

1940-ben másodszor nyitották meg a Bélyegmúzeumot. Nem sokáig volt nyitva, mert közbeszólt a háború, s kapui zárva maradtak 1948-ig.

Nemrégiben átépítették, és *méltó helyet kapott a 9 millió bélyeg.* A nem bélyeggyűjtők számára is nagyon sok látnivalót tartogat. Érdemes tehát megtekintenünk, mert nem kell messzire utaznunk, hogy a világ egyik legnagyobb Bélyegmúzeumát láthassuk.

V. É.

Posta a környezetvédelemért

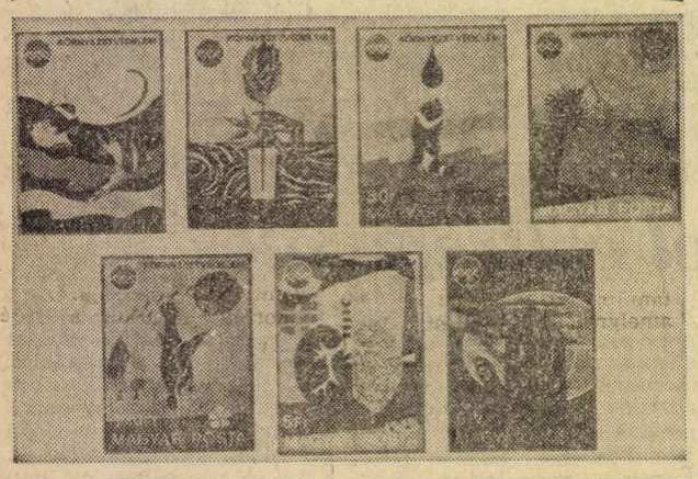

Október 1-én bocsátja forgalomba a Magyar Posta az Évfordulók-események 1975. bélyegsorozat keretében a tanácsrendszer 25 éves évfordulójáról megemlékező 2 darab, egyenként 1 forintos bélyeget. Az egyik bélyeg — amelynek tervezője *Vertel József* — a lakosságot ábrázolja állampolgári jogának, a szavazásnak gyakorlása közben. A másik bélyeg — tervezője *Zombory Éva*, a tanácsrendszer államigazgatási alapját, Magyarország megyei jogú városait térképen ábrázolja.

A bélyegek a Pénzjegynyomdában készültek, több színű ofszetnyomással, egyenként 3 283 000 fogazott és 4000 fogazatlan példányban.

Október 22-én ünnepli fennállásának 100. évfordulóját a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola (Zeneakadémia). Az évfordulóval kapcsolatban a Magyar Posta 1 forintos bélyegeket ad ki.

Előreláthatólag szeptember végén, illetve október elején bocsátja forgalomba a Posta a Varsói Szerződés 20. évfordulójáról megemlékező 1 forintos évfordulók-események bélyeget. A bélyeg tervezője *Cziglényi Ádám.* A bélyeg a Varsói Szerződés politikai és védelmi jellegére utal. A bélyeg több színű ofszetnyomással a Pénzjegynyomdában készül, 5 303 000 fogazott és 4500 fogazatlan példányban.

Valószínűleg szeptember végén-október elején bocsátja forgalomba a Posta a Környezetvédelem elnevezésű bélyegsorozatát, amely több színű ofszetnyomással az Állami Nyomdában készül, tervezője *Zombory Éva.* A bélyegsorozat címletei a környezetvédelmi ártalmak minden területére: a tengervíz, ivóvíz szennyezettségére, folyók fertőzöttségére, a talajártalmakra, levegő szennyezettségére, az összes ártalomnak az élővilágra kifejtett hatására utalnak.

A bélyegsorozat 433 000 fogazott és 6500 fogazatlan példányban készül.

Gyarmati

Postások lesztek, kispostások?

A közelmúltban kedves névadóünnepséget tartottak a Budapest 72-es postahivatalban és a Posta Központi Kábelüzemében. Képünkön a Budapest 72-es postahivatal tizenhármas névadóünnepségének hat szereplője látható. Szeptember 4-én egyébként *Bori Gabriella, Eőry Brigitta Nikoletta, Horváth Zoltán, Hőgyes Attila Róbert, Hőgyes Viktor, Nyikos András, Rabi Timea, Sánta Erika Anna, Szabó Edina, Szalai Dóra, Szendrei Csaba, Tóth Balázs Attila, Zsámboki Nóra* kapott „végleges nevet" a VIII. kerületi Tanács anyakönyvvezetőjétől.

★

Ezt a kis rajzot találtuk azon a meghívón, amelyet a Posta Központi Kábelüzem vezetősége küldött szerkesztőségünknek. Szeptember 11-én tizennégyes névadó volt: *Tuba Agnes Erika, Petovszky Brigitta, Szabó Zsuzsanna, Czunyi Afrodité, Cselényi Viktória, Antók Sarolta, Molnár Ferenc, Benczik Péter, Kontra Attila, Jány Róbert, Adorjáni Gábor, Czappári Krisztián, Kékesi Attila, Badar Ferenc* kapott nevet és ajándékokat.

Köszönet egy faluból

A falunkban működő nyugdíjas klub postás tagjai nevében mondunk köszönetet a Posta vezérigazgatójának, hogy az üres klubhelyiségünk berendezéséhez 40 széket, 6 asztalt, 2 könyvállványt, 7 álló ruhafogast és egy televíziót — térítésmentesen rendelkezésünkre bocsájtott.

Községünkből 1931 óta járnak dolgozni jelentős számban a postához. Az idős postás dolgozók közül még ma is sokan vannak, akik a nyugdíjas klub aktív tagjai. Községünkben mintegy 150 postás nyugdíjas él.

A vezérigazgatóság ilyen irányú támogatása is bizonyítja, hogy a munkából kiöregedett postai dolgozókról régi munkaadójuk nem feledkezett el, hátralevő nyugdíjas napjaikat szórakozási lehetőségek segítségével szebbé, gondtalanabbá akarják tenni.

Gulyás Károly,
a Tiszaörsi Veres Péter Nyugdíjas Klub elnöke

Filmkritika

Ereszd el a szakállamat!

Bacsó Péter — az Ereszd el a szakállamat! című új színes magyar film rendezője — sajátos helyet foglal el filmművészetünkben. Pályáját forgatókönyvíróként kezdte, mondhatni: az irodalom felől érkezett a stúdiók világába. Nem széplélek, nem a forma érdekli, stílusa puritán. A látványos beállítások helyett a valóság, az igazság szépségét keresi. Aktualitásérzéke bizonyos mértékig a publicisztikus irányzathoz sorolta, amelyben elsősorban a mondanivaló a hangsúlyos, az a probléma, ami az embereket foglalkoztatja, gondolatilag serkenti (Kitörés, Jelenidő).

Ugyanakkor nem idegen tőle a szatírikus látás sem, a groteszk ábrázolásmód. (Forró vizet a kopasznak). E megkezdett úton halad most tovább az Ereszd el a szakállam-mal. A téma az életből merített: egy fiatal mérnököt a munkahelyén csupán azért üldöztek főnökei, mert bozontos szakállt viselt. A históriát Bacsó mint forgatókönyviró, nem az igazság próbájául választotta, hanem ürügyül használta fel arra, hogy egy már-már társadalmi problémává váló jelenséget, a munkahelyi vezetők személyi torzsalkodását kipellengérezze.

Ez az Ereszd el a szakállamat fővonala. A színhely, a képzeletbeli Elhajlásvizsgáló Intézet azonban már címével is utal arra, hogy az igazgató, Lépold Iván és a személyzeti vezető, Maracskó Béla „mérkőzése" tulajdonképpen jelképes értelmű. Az utóbbi ugyanis jellegzetes megszemélyesítője annak a szektás szellemnek, amely hosszú időn át gátolta a szocialista normák érvényre jutását. Lépold ellenben a maga tétovaságával, szubjektivitásával éppen az ellenkező végletet testesíti meg. Az ember hajlamos lenne mindezt, mint vihart egy pohár vízben, tudomásul venni, ha nem kerülne a „mérkőzés" ütközőpontjába a jámbor, jobb sorsra érdemes tervező: Pocsik Mihály. Ő az, akinek szakálla (amely pedig mindenkinek magánügye!) mondvacsinált módon közüggyé válik!

Bacsó ezt a munkahelyi háborút hol reális, hol groteszkbe hajló eszközökkel ábrázolja. A szatíra műfaját nem egyszer hagyományos burleszkelemekkel színezi, s mindent összevetve, valóban mulatságos szituációkat teremt. A baj talán csak az, hogy központi figurája, Pocsik Mihály inkább vígjátéki figura, mint szatírahős. Nem tudunk neki igazán drukkolni, még akkor sem, ha nagyon sok tekintetben igaza is van.

A várható sikerhez két parádés színészi alakítás: *Kállai Ferencé* (Lépold Iván) és *Major Tamásé* (Maracskó Béla) járul hozzá. Kellemes meglepetés a fiatal *Helyei László* (Pocsik Mihály szerepében). Derűs színfolt *Öze Lajos* ideges bírája. Ők négyen maradéktalanul kihasználják a számukra nyújtott lehetőséget, s ugyanakkor elkerülik az olcsó komédiázás veszélyét is. A szép és korrekt operatőri munka *Zsombolyai János* érdeme.

Ábel Péter

Soproni tanulmányút

A Postás Művelődési Központ újítók klubja előre megszervezett útiprogrammal augusztusban több napra a Soproni Postaigazgatóságra látogatott. Az igazgatóság vezetősége által megbízott *Magdics Rudolf*, és *Bakóczay Tamás* szaktársak és a többiek is kedvesen fogadták a 43 érkezőt. Az igazgatósággal való ismerkedés az 1. számú postahivatalnál kezdődött. A megszokott kép fogadta a látogatókat: az ablak előtt hosszú sor, az ablak mögött fürge kezű szaktársnők, a csomagtérben sok csomag, éber személyzet. Összegezve a látottakat és hallottakat, nagy forgalom és sürgés-forgás. A hivatal munkájának és forgalmának bemutatása után a műszaki létesítményeket néztük meg. Megismerkedtünk a 4000 kapacitású 7/Du rendszerű távbeszélő központtal, berendezéseivel és az épületben levő egyéb műszaki létesítményekkel. (It3, 7 Drurál csatlakozó, manuális inter, tudakozó.) Elbeszélgettünk a szolgálatot ellátó személyzettel.

Utunk folyamán nemcsak új munkatársakat, hanem új barátokat is szereztünk. Velük jártuk be a várost és környékét.

A Sopron-környéki tájak megtekintése után visszamentünk az igazgatóság épületébe. Itt az igazgatóság vezetői és dolgozói nevében Csenár János osztályvezető elvtárs fogadta a klub vezetőit. Valamennyiünk nevében köszönetet mondtunk a kedves, figyelmes vendéglátásért, majd kiértékeltük a 3 napos tapasztalatcserekirándulást. Mindannyiunknak az volt a véleménye, hogy nagyon hasznos volt. A személyes ismeretségek, egymás és egymás munkamódszerének megismerése áthidalják a kilométerben mért távolságokat. Közelebbről ismerve a körülményeket, gondokat, örömöket a feladatok megoldása is könnyebben megy. Majd a klub munkájáról, célkitűzéseiről beszélgettünk. Soproni szaktársaink ígéretet tettek arra, hogy a munkatervben kitűzött feladatainkat tőlük telhetően, lehetőségeikhez képest a jövőben is igyekeznek segíteni.

Köszönjük segítségüket, a vendéglátást — kedves soproni postások.

Uzsovics Józsefné
a klub elnöke

Szebbet, jobbat!

Nincs az országnak olyan zuga, ahol — a rádió jóvoltából — ne ismernék *dr. Buga Lászlót.* Azt viszont már kevesen tudják, hogy ő a Budapest 70-es postahivatal üzemi orvosa, ahol kiemelkedően jól működik a vöröskeresztes mozgalom. Mi ebben az összefüggés? Csak annyi, hogy dr. Buga jó üzemorvos. Függetlenül az országos hírnévtől, az eddig megírt 21 könyvtől, a tudományos értekezésektől.

— Az írás vágya már gyerekkorom óta kísért. Pedagógus apám, miután elolvasta írásaimat, megkérdezte tőlem, hogy tudom-e egyáltalán, hogyan születik a könyv. Azt tanácsolta, hogy ezt tanuljam meg először. Szót fogadtam neki. Elmentem betűszedőnek az esztergomi nyomdába. A nyomdászok, a kétkezi munkások jó kollégák, jó „haverok" voltak. Sokat tanultam itt, és rájöttem, hogy „Ciceró ideje lejárt". Nem jó dolog — manapság gyakorta tapasztalom —, ha valaki selyempapírba csomagolva bontogatja a szárnyait. A fiam újságíró és én is elvittem annak idején Fehérvárra, az ottani nyomdába. Az én elvem: tanuljon meg az ember először látni, hallani, utána pedig írja le.

— *Önnek jó néhány könyve jelent meg, amelyek túlnyomórészt orvosi jellegűek, tudományos könyvek, de valamennyi művészeti jegyeket árul el, szinte szépirodalmi jellegű munkák!*

— A következő a helyzet. Művészeti a könyv, ha jól, közérthetően tanít a jóra. Felvilágosítani, ismertetni úgyúgy kell, hogy azt megértsék, abból valóban tanuljanak mindazok, akiknek íródott. Ne legyen öncélú, mint ahogy az orvosi hivatás sem lehet az. Kikívánkozott belőlem az óhaj, hogy az ismertetésen túl a szemléletkialakítás szolgálatába állítsam. Itt van például az anyaság körüli szemlélet, és még számos más etikai kérdés. Van egy szokásom. Bárhová vetődöm — legyen az akár a legkisebb falu is —, elmegyek a helyi könyvtárba. Megnézem, hogy könyveim valamelyike ott van-e a polcon. Ha gyűröttet — amolyan salátát — találok, annak én nagyon megörülök. Mert azt a könyvet forgatják. Rendszeresen írok a különböző kalendáriumokba. Sokszor kérdezték már tőlem, hogy miért van az, hogy én soha nem kérem meg a szerkesztőt, hogy az első lapokra kerüljön az írásom. Én erre azt feleltem, hogy mindez azért van, mert nem vagyok törtető típus, mire egyik író barátom kiegészített a következőképpen: „Vigyázni kell ám ezzel a Bugával, mert ebben is van rafinéria! A nénikék, bácsikák — azon a bizonyos helyen, ahová a kalendáriumok nagy része kerül — elölről kezdik el tépkedni a lapokat! Így aztán nagyobb a valószínűsége, hogy a Buga doktor cikke többször is kézbe kerül elolvasás végett."

— *Ön a 70-es postahivatal üzemi orvosa. Szeretik, becsülik, tisztelik és amit lényegesnek tartok, megfogadják a tanácsait...*

— Három pillérre támaszkodom. Először említeném az emberekhez való viszonyt. Az embereket tisztelem! Értékelem úgy, hogy azt észre is vegyék, s a megfelelő hangnemből észreveszik. Az orvos hangja soha ne legyen leereszkedő, hanem mindig barátságos. Az emberek megérzik a segítőkészséget, a jóakaratot, őszintékké válnak, az orvos pedig hamarabb eléri célját, legyen az gyógyítás, vagy valami nemes célra való agitálás.

— Azután itt van az üzemi háromszög: a párt-, a szakszervezet és a gazdasági vezetés. A vöröskeresztes mozgalom ugye, tulajdonképpen a szakszervezethez tartozik. Sokat jelent az üzem orvosa, a gazdasági, illetve a mozgalmi vezetők közötti összhang.

— És itt van az egészségtudomány, amely sohasem lehet öncélú. Meg kell mondani az egészségügyi igazságokat. De azt bizonyítani is kell. Ha az első két pillért együtt veszem, az nem más, mint az üzem, hivatal megismerése. Azt kell megfogni, ami itt érdekes. Ha az emberek látják, tapasztalják jóindulatomat, akkor hisznek nekem, sőt támogatnak. A véradás, a vöröskeresztes mozgalom propagálásán kívül egyéb feladataim is vannak, melyeket saját magamnak állítottam fel, mint lényeges, megoldásra váró kérdéseket. A legfontosabb közülük az igénykeltés, a szebb, a tisztább, a kultúráltabb, az egészségesebb iránt. Ez nemcsak itt, a 70-es hivatalban, hanem másutt is nagy probléma! Persze lehet ezt az ügyet szolgálni előadás formájában is, de lehet a mindennapi élet gyakorlatában is. Az előadások módjával kapcsolatban az a véleményem, hogy aki fél óráig mondja azt, amit 5 perc alatt is elmondhatott volna, az egyéb rosszra is képes — mondja mosolyogva. — Nem könnyű dolog a személyiségek csiszolása, a higiéniára való nevelés, de én szeretem csinálni. Olyan hangon kell beszélni, hogy hallgassanak rám, hogy megszívleljék a tanácsaimat.

Nem vagyok pszichológus, hogy ilyen rövid beszélgetés alapján Buga doktor filozófiájáról értekezzem. Nemcsak azért, mert ilyen rövid ismerkedés alatt ez képtelenség, hanem azért is, mert színes, érdekes egyéniségének megismeréséhez hónapok szükségesek és erről regényt lehetne írni. De közvetlensége, bölcs derűlátása, életfelfogása az életet szerető és mások életét is szíven viselő ember kinyilatkoztatása. Ez a mozgás, tenniakarás teszi őt sziporkázóan frissé, elevenné, fiatalossá. Remélem, még nagyon sokáig.

Tóth Pál

ŐSZ

Haraszti Alfréd metszete

Bontanak, építenek – évek óta...

Minden gond oka a műemlék épület

Aki először jár a Posta Központi Hírlapiroda József nádor téri épületében, kissé visszariad. Bontanak, építenek, szállítanak, „raktároznak". Az ember a földszinten behúzott nyakkal közlekedik, hogy nem pottyan-e valami a fejére.

Bizony, elég mostohák a körülmények — erről beszélgetünk *Majtényi Ferenc* igazgatóval.

Minden gond eredője, hogy a József nádor tér 1. számú ház 1830-ban épült (145 esztendős!), és műemlék épület. A kora miatt sok minden elkorhadt, elhasználódott benne, néhol már életveszélyessé is vált, műemlék volta miatt pedig a Műemléki Felügyelőség diktál, hogy mit lehet csinálni, mit nem.

— Amióta itt vagyunk — 1950 óta — nem volt olyan év, hogy valamilyen építkezés ne folyt volna. A teljes felújítás már rég elhatározódott: készült terv 1965-ben (a Műemléki Felügyelőség elvetette), majd 1970-ben (az 1972-es tanácsi rendelet miatt ez sem kivitelezhető), a Fővárosi Tanács legfrissebb határozata értelmében a BUVÁTI-nak 1975. december 31-ig kell elkészíteni és benyújtani a teljes felújítás tervét — így tájékoztat Majtényi Ferenc.

A dolgozók természetszerűleg egy modern irodaház után áhítoznának, ahol nyugodtan lehetne dolgozni, de hát mostani otthonukat nem bontják le (pedig ezzel megoldható lenne a rendkívül szűk József Attila utca kiszélesítése), mert a valaha teljes egészében neoklasszikus stílusú tér házaiból (Hild József tervezte) már csak kettő létezik, s ezeket őrizni kell.

Készülnek tehát a felújítási tervek (már tízéves jubileumuk van), de a véglegesre még mindig várni kell. *Akkor milyen építkezések folynak? Évek óta?*

— Nem akarjuk tétlenül várni a tervek elkészültét, mert vannak sürgős feladatok egyrészt a veszélyelhárítás, másrészt az állagvédelem érdekében. Ezenkívül különböző gépészeti munkák kezdődtek el, melyeknek elvégzése úgyis szükségszerű, elkerülhetetlen. Ezekre mindig külön építési engedélyt kérünk.

A jelentősebb munka megindulásának feltételét 1973-ban teremtették meg, két dologgal: kitelepítették az expedíciót, és megszüntették a házban levő két szolgálati lakást, vagyis lakást vettek a volt igazgatónak és gondnoknak.

Valamikor, hetven évvel ezelőtt, a négyszögletes udvar közepére egy kocsmáros épületet emeltetett (akkor még nem volt Műemléki Felügyelőség!), mely később az expedíció otthona lett. A tervezett felújítás természetesen azt is jelenti, hogy ezt a házat le kell bontani, hogy az udvar ismét eredeti, macskaköves képét öltse fel. Meg azután a teherforgalmat is kitiltották a Belvárosból. Ezért új telepet kellett teremteni az expedíciónak. 1973. januárban készült el a Dandár utcában a színeslap-expedíció részére 600 négyzetméteres terület, régi épületek felújításával 400 négyzetmétert kaptak (a bővítés tovább folyik), szociális tömb is létesült. Az expedíció új helye körülbelül háromszor akkora, mint a régi volt. Ők tehát már „révbe" jutottak.

Jelenleg háromféle munka van folyamatban, mindegyik nagyon fontos: a Felvonógyár két teherfelvonót épít, az egyiket a pinceraktárból a földszintre, a másikat a földszintről a második emeletre. Eddig kézi erővel, gyalogszerrel történt a szállítás.

A fűtést háromféle módon oldották meg: az épületnek csak egy részében volt központi fűtés, másutt cserép-, illetve olajkályhákkal fűtöttek. Három és fél millió forintos beruházással (a Levegőtisztasági Bizottság 700 ezer forintot megtérít) épül az új fűtési hálózat, olajkazános központi fűtés. Már a radiátorszerelések folynak, a Prometheus (a kivitelező) ígéri, hogy az idei télen már az új fűtéshálózat adja a meleget.

A szerkezet megerősítését a Posta Központi Magasépítési Üzem végzi. E munka miatt mintegy 300 négyzetméternyi területről hat különböző helyre telepítettek ki részlegeket — átmenetileg.

— Legfontosabb és legelső feladatunknak azt tartottuk, hogy a tálaló és ebédlő végleges helyét kialakítsuk, hogy dolgozóink étkeztetése ne okozzon majd problémát a felújítás éveiben — mondja az igazgató.

A boltíves, szép étkezőhelyiség már majdnem teljesen készen áll. Födémszerkezetét is megerősítették. Az expedíció kiköltöztetésével lehetővé vált az addig nagyon zsúfolt adrémaüzem kibővítése. Két helyiséget már rendbehoztak, az egyikben már dolgoznak is, a másikba mostanában telepítik be az új gépeket. A harmadik terem még felújítás előtt van, így a látogatónak van összehasonlítási alapja, hogy milyen volt a régi, és milyen lesz az új adrémaüzem. Ég és föld!

Visszatérve a teljes felújításra: milyenek a kilátások?

— A befejezés határideje — papíron — 1979. december 31. — mondja Majtényi Ferenc nem sok meggyőződéssel. — Hogy lehet-e hinni ebben a dátumban? A tér másik műemlék épületének felújítása — üresen — négy évig tartott. Nálunk pedig úgy kell lebonyolítani, hogy a munkának is menni kell. Milyen nehézségeket látunk előre? A munka kivitelezője a Posta Központi Magasépítési Üzem. Nyilvánvalóan nemigen van gyakorlatuk a műemlék házak felújításában! Az üzem ezenkívül munkaerőgondokkal is küzd, s a Posta területén több más feladata is van. Nem tudjuk, mennyire fogják majd biztosítani a folyamatos munkát. Számíthatunk anyagbeszerzési nehézségekre is. Sajnos, a szabványszerkezetek nem használhatók, mert az ablakkeretektől a kilincsig minden speciális, tehát mindent csináltatni kell. A Műemlékvédelmi Felügyelőség még ahhoz is ragaszkodik, hogy a kapu alatti csillár kovácsoltvas legyen, olyan, mint az eredeti. Tovább nehezíti majd az építők dolgát, hogy a József Attila utca felől nem lehet állványozni — az árkádok miatt, s zavarná a közlekedést is —, az udvari fronton, ablakokon kivezetett gerendákra kell majd az állványzatot felépíteni. Költségkihatás? A jelenlegi számítások szerint körülbelül 16 millióba kerül.

Mit tudnak tenni a dolgozókért?

— Ami lehetséges, mindent megteszünk. Igyekszünk a jelenlegi körülményeket is javítani. Ahogyan elkészülnek a fűtés-, vízvezeték- és villanyhálózat kiépítésével, minden helyiséget kifestünk, hogy legalább a szobák tiszták legyenek. Mint már említettem, az étkezőhelyiség elkészült, Ugyancsak említettem a liftek beépítését, az adrémaüzem korszerűsítését, az egységesített, modern fűtéshálózatot. Az épület felújítását arra is felhasználjuk, hogy a Posta által előírt szociális normákat is betartsuk. Eddig erre nem volt lehetőségünk. Nagy fontosságot tulajdonítunk annak — mondja az igazgató —, hogy rendszeresen tájékoztassuk dolgozóinkat a munkák menetéről, és arról, hogy mi várható. Azt tapasztaljuk, hogy sokkal megértőbbek, ha tudják, ismerik, mi előtt állunk.

Bizony, nehéz esztendők előtt áll a PKHI. De hát sajnos, ezt az időszakot át kell vészelni. Még akkor is, ha tudják, számukra a végleges otthont a majdani postakombinát jelenti, mely a hatodik ötéves tervidőszakban épül majd fel a Józsefvárosi pályaudvar térségében. Mert a József nádor tér 1. akkor is a Posta kezelésében marad.

Bánhidi Éva

Pillanatkép Miskolcról:

A vonal túlsó végén

Gyakorta bosszankodunk, ha az utazás előtti kapkodásban foglaltat jelez a MÁV-tudakozó, ha a telefonszám után érdeklődve várni kell, míg sorra kerülünk, ha a csúcsforgalomban „egy-két fél órát" kell várakoznunk taxira. Kit is okolhatnánk ilyenkor mást, mint az első embert, aki útunkba kerül, illetve, aki éppen ott van a vonal túlsó végén? Ismerkedjünk meg munkájukkal, hátha megértőbbek leszünk a jövőben!

15—222: Tudakozódás a távbeszélő előfizetők száma, neve után, ébresztés, helyi üzenetközvetítés és üzenethagyás bejelentése — olvasom a telefonkönyv első odalán, a fontosabb kapcsolási számok között.

— *Tessék! Tudakozó... Elnézést, nem értem a nevet. Szíveskedjék betűzni...*

— *Harminchárom éve dolgozom a postán, legalább ezer telefonszámot tudok fejből. A legfontosabb vállalatok, kórházak, iskolák, üzletek számát, de a magánelőfizetőket is megjegyzem, főleg azokét, akiket gyakrabban keresnek. Amióta bevezették a távhívást, újabb telefonszámokat kellett megtanulni. Egy hívásra négy helyi és három vidéki számot közölhetünk...*

Sz. Jánosné a név, utca, telefonszám szerint rendbe rakott katalóguscédulák közt keresgél. Percenként kigyullad előtte egy-egy lámpa. Egyszerre több hívóval folytat szimultánbeszélgetést.

— *Naponta átlagosan 1500 hívás érkezik hozzánk. Hétfőn reggel rengeteg a telefonébresztésünk. Nagyon türelmetlenek a hívók, sok sértést, gorombaságot kell lenyelnünk. Az üzenetközvetítéssel is eleget bosszankodunk... Türelem kell ide...!*

(Varga)

Jogi tanácsok

Anyasági segély

Terhességi-gyermekágyi segély nemcsak vér szerinti, hanem örökbefogadott gyermek után is jár, mégpedig a gondozásbavétel napjától, a szülési szabadság még hátralevő tartamára, a gyermeket örökbefogadó nőnek is.

Ahhoz azonban, hogy az anya, illetve a gyermeket örökbefogadó nő terhességi-gyermekágyi segélyben részesülhessen, a szülést megelőzően biztosítottnak kell lennie, mégpedig két éven belül, 180 napon át. A szülésnek a biztosítás tartama alatt vagy a biztosítás megszűnését követő negyvenkét napon belül kell bekövetkezni.

Ezen túlmenően az anya még akkor is jogosult terhességi-gyermekágyi segélyre, ha a biztosítás megszűnését követő negyvenkét napon túl, de a táppénz vagy baleseti táppénz folyósításának ideje alatt, illetve a táppénz folyósításának megszűnését követő huszonnyolc napon belül szül.

Előfordul olyan eset is, hogy az anya biztosítása megszűnik, és ezt követően tizenöt napon belül kórházba szállítják, és a szülés időpontjáig úgynevezett házi terhesként kórházi ápolás alatt áll. A 3/1975. (IV. 14.) SZOT-szabályzat értelmében terhességi-gyermekágyi segélyre ilyenkor is jogosult az anya.

Milyen időket lehet biztosítási időként figyelembe venni?

A tehességi-gyermekágyi segélyre való jogosultság megszerzéséhez szükséges (180 vagy 240 nap) biztosítási időt be kell számítani a biztosítás megszűnését követő táppénz, baleseti táppénz, terhességi-gyermekágyi, gyermekgondozási segély folyósításának az idejét, oktatási intézmény nappali tagozatán egy évnél hosszabb ideig folytatott tanulmányi időt, azt az időt, amelyre a szülést megelőzően a társadalombiztosítási törvény rendelkezései szerint társadalombiztosítási vagy betegségi járulékot fizettek, és végül a törvény hatálybalépése előtt betegségi biztosításban vagy önkéntes betegségi biztosításban töltött időt.

A terhességi-gyermekágyi segély összege megegyezik a napi átlagkereset teljes összegével, amennyiben a szülő anya a szülést megelőző két éven belül, 270 napon át biztosított volt. A biztosítási idő 270 napnál kevesebb is lehet, de 180 napnál nem: ebben az esetben a segély összege a napi átlagkereset 65 százaléka.

A kórházi ápolás idejére a Minisztertanács 17/1975. (IV. 14.) számú rendelete értelmében a terhességi-gyermekágyi segély 80 százaléka jár.

Nem jár természetesen terhességi-gyermekágyi segély a szülési szabadság alatt arra az időre, amikor az anyának a teljes keresetet folyósították. Ha a keresetet az anya részben kapja csak meg, a segély az elmaradt kereset után jár. A terhességi-gyermekágyi segély alapját képező napi átlagkereset megállapítására vonatkozó szabályok azonosak a táppénzre vonatkozó rendelkezésekkel.

Az anyagi segély folyósításának egyik feltétele az, hogy az anya a terhessége alatt legalább egy alkalommal terhességi orvosi vizsgálaton vegyen részt. A törvény további feltételeket is előír: a szülésnek a biztosítás tartama alatt, vagy a biztosítás megszűnését követő 180 napon belül, illetve 180 napon túl, de ebben az esetben a táppénz, baleseti táppénz, terhességi-gyermekágyi segély, vagy gyermekgondozási segély folyósításának ideje alatt kell bekövetkezni.

Anyasági segély a hozzátartozó szülése esetén, illetőleg halva született gyermek után is jár.

Az anyasági segély összege gyermekenként 2500 forint, ha a szülő nő terhességi orvosi vizsgálaton négyszer, koraszülés esetén egy alkalommal részt vett, és az első, illetve koraszülés esetén az egyszeri orvosi vizsgálatra a terhesség kezdetétől számított 140 napon belül került sor.

Ha az anya orvosi vizsgálaton csak egy alkalommal vett részt — koraszülés esetét leszámítva — anyasági segélyre ekkor is jogosult, a segély összege azonban kevesebb: gyermekenként csak 1000 forint lehet.

Ha az anya külföldön szül, részére 2500 forint segély jár gyermekenként még akkor is, ha orvosi vizsgálaton nem vett részt.

Az az anya, aki anyasági segélyre nem jogosult, de terhességi vizsgálaton részt vett, a lakóhelye szerint illetékes tanácsi szervnél kérheti, hogy részére anyasági segélyt folyósítsanak. A segély összege ebben az esetben is megegyezik az anyasági segélyre jogosultak részére járó segély összegével.

dr. Ferencz Györgyi

Hírlaposok

● *Az augusztus végi kora reggelen izgatottan nyomakodtam a Déli-pályaudvar peronján, a siófoki vonat irányába. Miután kiválasztottam a nekem szimpatikus kocsit, mely utam céljához fog gördíteni, és elfoglaltam az ablaknál egy kényelmes helyet, belémnyilallt a gondolat: otthon felejtettem az útra szánt könyvet! Most mit tegyek? Nosza — indulásig még fél órám van — ugrás az újságárushoz némi unaloműző olvasmányért. A peron előtti nagy téren, egy oszlop védelmében asztal, rajta rengeteg újság és előtte kigyózó embersor. Egyetlen újságárus, negyven vásárló.*

Türelmetlen türelemmel szemléltem órámat, miközben szívből szántam azt a csomagtolvajt, aki távollétem alatt, igéretesnek tűnő táskámban, briliánsokkal kirakott estélyi ruha reményében csak egy fürdőnadrágot, tornacipőt, egy szappant fog zsákmányolni. A kárörömtől felvidulva vettem meg néhány újságot és tértem vissza a kocsiba. Táskám a helyén... Körülöttem megtelt a kocsi.

A gyerekek szakértelemmel magyaráznak balatoni stégekről, halak fogásának titkairól és a gumimatrac legcélszerűbb felfújásáról. Lám mekkorát változott a világ, amit már alig veszünk észre. E gyerekek szülei csak iskolában tanultak a magyar tengerről, de csak most lett igazán a Balaton mindenkié. Egyszer csak egy kellemes, de határozott hang riaszt fel elmélkedésemből és emelkedik a kocsi zsivaja felé.

— Jó reggelt, kedves utasok! Jó reggelt, gyerekek! A kellemes utazáshoz nélkülözhetetlen a színes, szórakoztató, tanulságos, valahány lapos, valamilyen újság. Ne mulasszák el ezt az örömöt megszerezni maguknak. És ti gyerekek, ugye szeretitek a szép, okos meséket? Hát persze, hogy szeretitek, és milyen nagymama vagy anyuka, apuka tagadná meg tőletek ennek a kizárólag nektek írt gyermekújságnak a megvásárlását? Így van kedves szülők? Tehát felnőtteknek képes útiújság 6 forint, meseújság 4, összesen 10 forint, parancsoljon. | Parancsoljon — fordul a legközelebb ülőhöz, és kedvesen, de ellentmondást nem ismerően nyújtja a két újságot. Egyiket a utána kapó gyermeknek, másikat a felnőttnek.

— Köszönöm szépen — ez a pénznek szólt — hiszem, hogy nem bánják meg, hogy találkoztunk — mondja kedvesen, majd a következő utashoz lép. Mire végig ment a kocsin, a nála levő útiújság mind elfogyott...

Nem erőszakoskodott, nem halandzsált, nem kínálta, hanem remek emberismerettel, visszautasíthatatlanul ajánlotta.

Hiába, minden foglalkozáshoz kell rátermettség és jól alkalmazott emberismeret.

● *Más. Bandukolok a Baross téri aluljáróban és ennek a labirintusnak a nagyságán mélazok, mikor megüti a fülemet egy kedves, fáradhatatlan hang.*

— Itt az Esti Hírlap! Megjelent az Esti Hírlap! Fontos, érdekes eseményekkel az Esti Hírlap!

Vajon hányszor mondja el munkaideje alatt az újságárus? És mekkora hangerővel? Kell ide tüdő és türelem is — gondolom elismeréssel. Nem lehet könnyű, sóhajtok, majd megfordulva, szemügyre veszem hősömet. Egy beépített fülkét pillantok meg, újságokkal teli és az ablak mögött őt. A szövegkínálat szünet nélkül áramlik felém. De mi ez? Hiszen ez egy hasbeszélő! Ennek nem mozog a szája, sőt, ahogy közelebb lépek, döbbenten észlelem, hogy keresztrejtvényt fejt. Micsoda koncentráció, ez igen! Tisztelettel bámulom, mint a tűznyelőt a cirkuszban. De egyszerre, szörnyű... Kiábrándulás a nagy koncentrálóból, elszomorodom.

A pulton mellette egy magnetofon forog. Végtelenített szalagjáról ontja fáradhatatlanul, szünet nélkül a szöveget. Már ismét jó a kedvem, hiszen ez a fárasztó emberi munka feletti szellemes győzelem!

Hiába, minden szakmához rátermettség, élelmesség szükséges — állapítom meg, miközben mindkét ismeretlen rátermettnek gondolatban elismeréssel szorítom meg a kezét.

Sch — P

Tanévkezdés a győri főiskolán

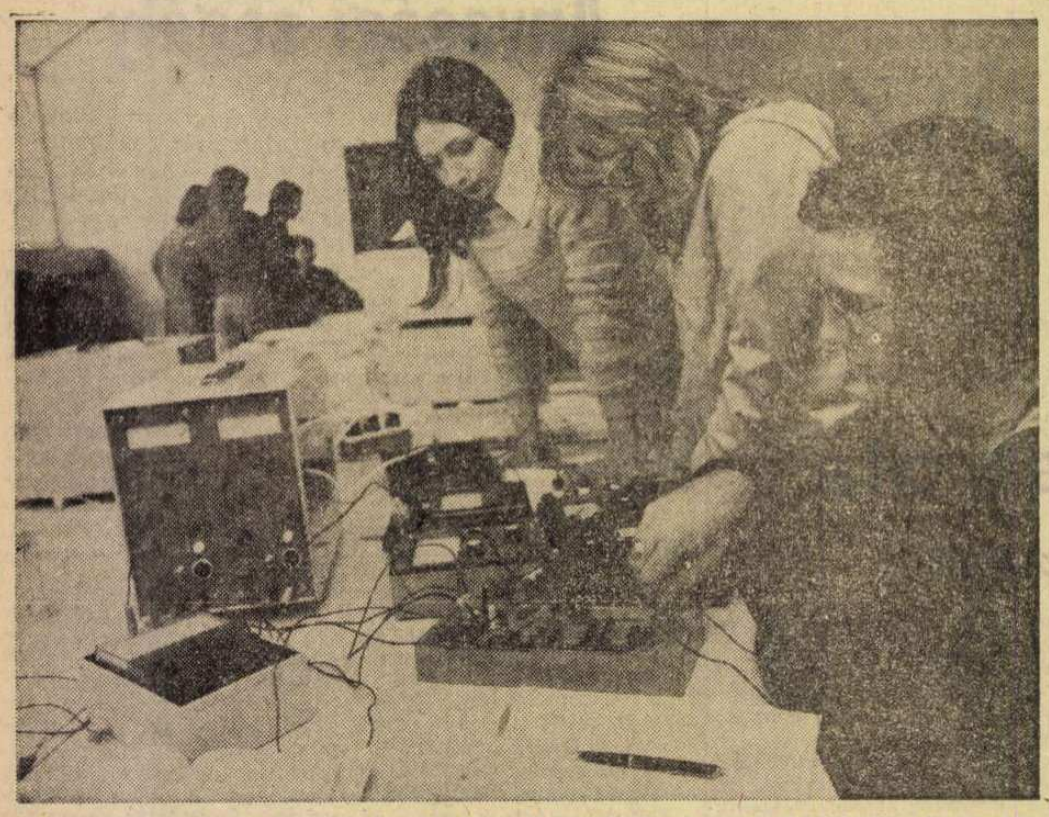

Szeptember — az új tanítási év kezdete. Felvételünk a győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Postaüzemi Szakának foglalkozásán készült.

Sportélet a Kísérletiben

— Feljutás és kiesés a szakszervezeti labdarúgó-bajnokságban! — A legnépszerűbb sportágak: asztalitenisz, tenisz, sakk, vízisportok. — Cél: fellendíteni a munkahelyi testnevelési mozgalmat.

Kilencedik kerület, Zombori utca 2.

A Puskás Tivadar Táközlési Technikum hatalmas sportudvara és az egykori Ferencvárosi Vasutas futballpálya tőszomszédságában találjuk a Posta Kisérleti Intézetet.

A portán már érzékelem: nem lesz könnyű dolgom — nyárvége lévén, szabadságon van a legtöbb illetékes... De aztán „kiderül az ég", mégpedig *Matuka László* villamosmérnök, tudományos munkatárs jóvoltából — aki addig telefonálgat, amíg akad interjúalany.

— Közel nyolcvanesztendős intézetünknek több mint kétszáz dolgozója van — tájékoztat a huszonnyolc esztendős *Ternyila Lajos.* — A júniusi választások óta immár „véglegesített" szakszervezeti sportfelelős vagyok. 1972 őszén ugyanis megbízásból vállaltam el ezt a funkciót: elődöm, *Várkonyi Miklós* elment tőlünk...

A fiatal technikus 1971-ben került jelenlegi munkahelyére, s azonnal aktívan bekapcsolódott a sportéletbe. Így közel ötéves tapasztalatait summázhatta röpke eszmecserénk során.

— Évente elkészítjük programunkat, amelyet aztán egyeztetünk a Postások Szakszervezetének központjával. Kutatóintézetünk dolgozóinak többsége természetszerűleg mérnök és technikus, s e tény meghatározza, hogy milyen sportágak népszerűek nálunk. Nos, az asztalitenisz, a tenisz, a sakk, a kispályás labdarúgás és a vízisportok örvendenek leginkább közkedveltségnek. Kezdjük a focival! Elég gyakorta vannak amolyan „bulimeccsek": mezt és tornacipőt ölt mindenki, aki éppen ráér, akit „össze tudunk verbválni..." A legfontosabb esemény? Kétségkívül a minden évben megrendezésre kerülő nősök-nőtlenek rangadó vált ki rendkívüli érdeklődést. Komolyra fordítva a szót: rendszeresen részt veszünk a Budapesti Postás Sportkör által lebonyolított szakszervezeti kispályás bajnokságon; évente körülbelül hatvan-hetven együttes lép pályára, a létszám egyre nő! A rendezők rangsorolják a csapatokat(!), s ugyanúgy van feljutás-kiesés, mint a labdarúgó nemzeti bajnokságban... Mi tavaly a harmadik osztály ötödik helyén végeztünk. Jegyezzük meg: a hat osztály mindegyikében tíz gárda küzd a büszke bajnoki címért, a minél előkelőbb helyezésért és a kiesés elkerüléséért. Kár, hogy nálunk a hölgyeket nem vonta bűvkörébe az „isteni pettyes": az említett seregszemlének „női részlege" is létezik!

Ezután „pillanatképek" következnek a többi sportágról. *Ternyila Lajos* jegyzetfüzetét lapozgatva sorolja az adatokat, emlékeket, impressziókat:

— Évenként lezajlik a férfi és női asztalitenisz házi bajnokság. Nehézségeinket jelzi, hogy sajnos az idén nem tudtunk termet biztosítani, így a viadal félbeszakadt. Sakk: az idei bajnokságban tucatnyian vettek részt, köztük két mérnök bizonyult a legjobbnak: *Honi Géza* lett az arany-, és *Szlavicska László* az ezüstérmes... Teniszben házi bajnokságunk még nem volt. A Népligetben bérelt pályánkon hétvégeken mintegy tíz teniszrajongó jelenik meg általában. Végül, néhány gondolat a vízisportokról: a Római-parton levő postás csónakházban két kajakot is használhatunk. Tudomásom szerint idén eddig körülbelül tizenketten voltak lent: az árvíz hosszú ideig zavaró körülményt jelentett...

— Kik a legaktívabb intézeti „tömegsportolók"?

— Mindenek előtt a kilenc fővel, rendkívül odaadó kispályás labdarúgókeretet kell megemlítenem; Néhány lelkes munkahelyi sportbarátkolléga, természetesen a teljesség igénye nélkül: Az asztaliteniszezők közül leginkább *Köteles József* tüntette ki magát, a teniszügyeket *Deák Gyula* intézi-szervezi, a vízisportok „leghűségesebb szerelmese" pedig talán *Balázs Árpád.*

— *Tervek?*

— Hogy tömören fogalmazzak: az új szakszervezeti bizottság egyéb célkitűzései mellett — szeretné fellendíteni kissé testnevelési mozgalmunkat, sportéletünket. Legyünk őszinték: ráfér! Noha vannak számottevő eredményeink is, a szekér eddig néha bizony megmegakadt...

Újházy György

Egy sikeres tanfolyam tükrében

Az új társadalombiztosítási törvényt már eddig is széles körben, sokszor és sokan méltatták.

A törvény és végrehajtási rendeleteinek, szabályzatainak megismerése, megértése és széles körű megismertetése azonban túlmutat az ünnepi méltatásokon és a mindennapi feladatai közé tartozik.

A társadalombiztosítás bár állami feladattá vált, továbbra is a szakszervezeti szervek aktív részvételével kell azt megoldani.

Ezért döntött úgy szakszervezeti vezetőségünk, hogy tanfolyamok megrendezésével kell biztosítani a társadalombiztosítás terén dolgozó szakszervezeti aktívák, ügyintézők oktatását.

Az első országos háromnapos tanfolyam megrendezésére július végén a szakszervezet székházában került sor. A tanfolyamon naponta közel 100 fő vett részt. Az előadásokat a társadalombiztosítás terén legjártasabb, szakmailag legtekintélyesebb előadók tartották meg. Az egyes témákat konzultáció követte, amelyen bárki tisztázhatta a számára nem kellően értett kérdéseket.

A nyugdíjjal kapcsolatos témákat *Márffy Zoltán,* a betegségi biztosítással és családi pótlékkal, valamint jogorvoslattal összefüggő kérdéseket *Hámori Dezsőné* ismertette.

Az előadók kiváló teljesítménye mögött azonban nem maradt el a hallgatóság aktivitása. Még a szünetben is kérdések százával ostromolták a nagy tudású és készségesen választ adó előadókat.

A kérdések között nagyon sok postai specialitás is felvetődött. Volt, aki több segítséget, elismerést kért a társadalombiztosítással foglalkozó aktívák részére, volt, aki brossúra kiadását kérte a szakszervezet közgazdasági osztályától. Tekintettel arra, hogy szakszervezetünk a társadalombiztosítás tárgyában készülő kiadványt nem tervez, ezért közlünk néhány érdekes újdonságot és szemléltető példát az új jogszabályok jobb megértése érdekében.

Ismeretes még a korábbi törvényből az a rendelkezés, hogy akinek a szolgálati idejében egyhuzamban öt évnél hosszabb megszakítás van, a megszakítást megelőző szolgálati idejét abban az esetben lehet figyelembe venni, ha a megszakítás után újabb ötévi szolgálati időt szerzett. Újdonság, hogy az öt éven belül történő bármilyen rövid idejű kórházi ápolás is megszünteti a megszakadást, és az ötévi időt a kórházi ápolás megszűnésétől újból kell számítani.

Sok hajdani mezőgazdasági cseléd lett postás dolgozóvá. Számukra kedvező újdonság, hogy okirati bizonyíték alapján figyelembe lehet venni a mezőgazdaságban és a rokon termelési ágakban az 1948 előtt munkaviszonyban töltött idejét.

Bizonyító okiratnak számít a községi, nagyközségi, városi, fővárosi kerületi tanács végrehajtó bizottsága titkárának, továbbá a megyei, városi tanács kerületi hivatal elnökének a munkáltató megnevezését, a munkaviszony időtartamát és az alkalmazás megjelölését feltüntető hatósági bizonyítványa is.

Megelégedéssel fogadtuk az új szabályt, miszerint a fiókposta-kezelők felszabadulás előtt végzett szerződéses tevékenysége is alapul szolgál a szolgálati idő számításánál. Vitás esetenél csupán annak a vizsgálata szükséges, hogy a posta számára végzett szolgálat a mai rendelkezések szerint munkaviszonynak minősülne-e. Igenlő esetben a régi szerződéses szolgálati idők is beszámítanak.

Az új társadalombiztosítási szabályok alkalmazása tekintetében még számos vitás kérdés merülhet fel, ezért kérjük olvasóinkat, hogy vitás problémáikra szerkesztőségi válasz formájában kérjenek felvilágosítást.

Vizi János

Tanulnak

69 ország 1200 szakszervezeti aktivistája számára folyik az oktatás a Szovjetunió Szakszervezeteinek Központi Tanácsa főiskoláján. A tanfolyam kilenchónapos. Az előadásokat orosz, angol, spanyol, francia, arab nyelven tartják.

A kötelező programon kívül a hallgatók a Munkás-statisztika és a normamegállapítás, a Szovjetunió gazdaság-földrajzi áttekintése, a Szovjetunió külpolitikája és nemzetközi kapcsolatai című fakultatív foglalkozásokon vehetnek részt.

A tanulmány befejeztével a hallgatók háromhetes utazáson az ország különböző részeibe látogatnak, hogy közelebbről megismerkedhessenek a szovjet dolgozó nép életével és a szakszervezetek tapasztalati munkájával.

(APN)

Dolgozók üdülői

Több mint hatvan szanatórium és üdülő, számtalan turistabázis, autós kemping, ötvenöt úttörőtábor van a Szovjetunió legnagyobb üdülőhelyén, Szocsinál, a Fekete-tenger száznegyven kilométeres kaukázusi partvidékén. Évente kétmilliónál is több ember gyógyul, illetve pihen itt.

Majdnem minden szanatórium és üdülő valamelyik szakszervezeté. Saját bázisai vannak például a kohászok, bányászok, olajbányászok, vegyipari munkások szakszervezetének és számos más szakszervezetnek is, s nemcsak itt, hanem az ország minden részében, a hálózatuk évről évre növekszik.

A szanatóriumi és üdülőbeutalók jelentős részét értékük egyharmadáért, illetve ingyenesen kapják a beutaltak. A gyógykezelést vagy a -pihenést ezekben az esetekben a szakszervezet dotálja.

(APN)

A TAKARÉKOSSÁGRÓL

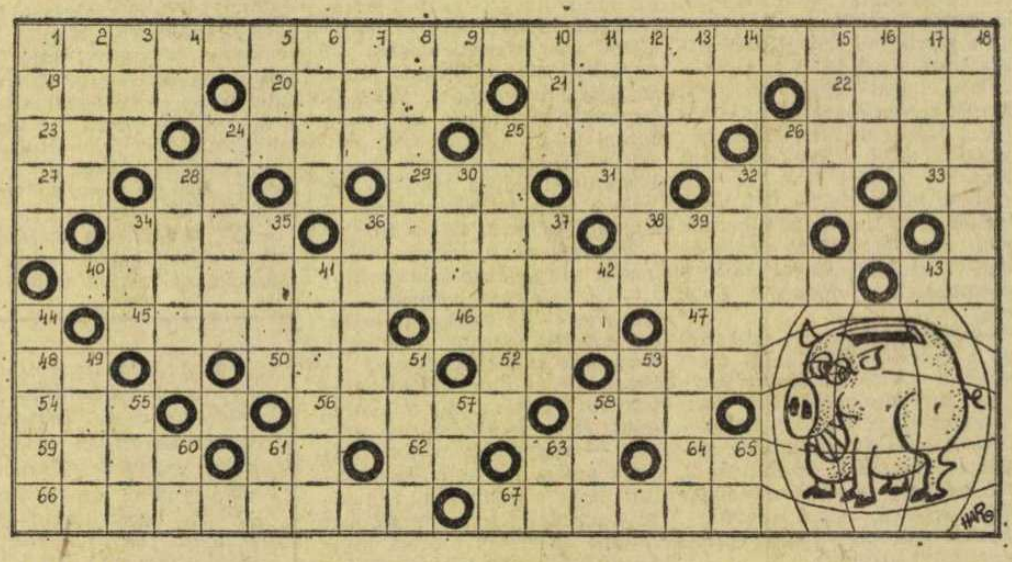

VÍZSZINTES:

1. *Egyszer van egy évben.* 19. Ismert orosz keresztnév. 20. Afrikai kikötővárosból való. 21. Baráti nép. 22. Orgonaművész keresztneve fon. 23. Azonos római számok. 24. *Az OTP fizeti.* 25. Az élet menete. 26. Sokan kedvelik. 27. Japán társasjáték. 28. Calcium vegyjele. 29. Ital ford. 31. Mise egynemű betűi. 32. Tudomány. 33. Tagadószó. 34. Női becenév (ford.). 36. Állati cselekedet. 38. Tv-filmből ismert pasa. 40. *Havonta esedékes.* 43. Közterület. 45. Hasonló, ismert idegen szóval. 46. Keveredett illat. 47. Hangtalan suta! 48. Mássalhangzó kiejtve. 50. Sportviselet, névelővel. 52. Személyes névmás. 53. Amerikai költő. 54. Király franciául. 56. Női név. 58. Szenvedés. 59. Gyakran használt főnévi igenév. 61. Szolmizációs hang. 62. Idegen állatkert. 63. Szláv igenlés. 64. Vigyázó. 66. *Az első OTP megalapítója.* 67. Távol-keleti ország miniszterelnöke.

FÜGGŐLEGES:

1. Kelet-európai folyó. 2. Ilyen olaj is van. 3. Talál. 4. A fa része. 5. Francia személyes-névmás kiejtve. 6. Német szegény. 7. KAA. 8. Férfinév, tárgyesetben. 9. Sír. 10. Állati hím. 11. Csúcs. 12. *OTP-s ige.* 13. Azonos mássalhangzók. 14. Névelő (ék.h.) 15. Íróeszköz. 16. Idegen tagadás. 17. Bankkifejezés. 18. Ruhatartozék. 24. Némelyik széken van. 25. Étel, névelővel. 26. Fog. 28. A pihenéshez kell! 30. Már sok volt belőle! 32. Csinálta. 34 Női becenév. 35. Olaj. 36. Ege, duplázott magánhangzókkal! 37. Két tagadószó. 39. Ezek a dolgozók egyre kevesebben vannak. 41. Város Jugoszláviában. 42. Rövidített súlyarány. 44. Arab nemes. 49. Férfinév (ford.). 51. Kerek szám (ford.). 53. Görög betű. 55. A szájban van. 57. Víz. 58. Hímállat. 60. Középütt rian! 61. Azonos mássalhangzók. 63. Idegen igen. 65. Helyrag.

Beküldendő a vízszintes 1., 24., 40., 66. és a függőleges 12.

Beküldési határidő: 1975. október 10.

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: függőleges 1.: *azt hiszi, Te vagy az oka.*

Könyvjutalmat nyertek: *Cseh Károlyné* (Oroszlány), *Hutvágner Imréné* (Várpalota), *Perjés Ferencné* (Budapest), *Purt Zoltánné* (Budapest) és *Sámson Rita* (Bánokszentgyörgy).

Keresik a megoldást

A Kaposvár 1. postahivatal — mint az országban számos más postahivatal — a gépesítés előnyeit élvezi, hiszen az elmúlt időszakban több kisgépet kaptak, melyekkel a dolgozók munkája nagymértékben könnyebbé vált. A valutáért vásárolt gépek javítása véleményük szerint azonban nem megnyugtató.

A Pécsi Postaigazgatóság tájékoztatása szerint, a forgalmi kezelési kisgépek karbantartását területükön két általános irodagép-karbantartó műszerész végzi. Speciális szakismerettel rendelkező dolgozó, aki az egyre növekvő számú és típusú kisgépek karbantartását és javítását végezné, jelenleg nincs. A szakemberképzést megoldani — ilyen jellegű tanfolyamok hiánya miatt — nem tudják.

Véleményük szerint hasznos lenne a postán is — hasonlóan az MNB-hez — egy központi javító műhelyt létrehozni, mely megkönnyítené az alkatrészek beszerzését, ellátását, megoldaná a szakemberek képzését is.

Javaslatukat a Posta-vezérigazgatóságának továbbították.

Levél Füzérről

Értesítem a szakszervezetet, hogy most is, mint már több éven keresztül, megkaptam az 1600 forint segélyt.

Le sem tudom írni hálámat. Csak én érzem és tudom, mit jelentett számunkra egy-egy iskolaév elején és most is az 1600 forint. Ez az utolsó eset, hogy igényt tarthattam rá, mivel — és ezt örömmel írom — jövőre már a két fiam dolgozni fog és remélem, így túl leszünk a nehézségeken.

Nagyon köszönöm segítségüket. Kívánok a szakszervezet vezetőségének jó egészséget és eredményes munkát. Tisztelettel:

Pántor Gyuláné

Halottaink

Molnár János (Központi Távirda), Szántó Sándorné (Belvárosi Központ), Bánhidi Imréné (Budapest 62. postahivatal), Szabó Lajos (Hírlap), Gergely Antal (Erzsébet Központ), Illés Józsefné (Budapest 4. postahivatal), Kiss József (Krisztina Távbeszélő Üzem), Grucsin Omer Tivadar (Posta Hírlapterjesztő üzem), Karakas Albert (Posta Kábelüzem), Balogh Imre (Ferenc Távbeszélő Központ).

POSTAS DOLGOZO

a Postások Szakszervezetének Lapja
Szerkeszti a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Rononyi István
Szerkesztőség: 1146 Budapest, XIV. Cházár András utca 13.
Telefon: 428—777
Kiadja: a Népszava Lapkiadó Vállalat
1364 Budapest, VII., Rákóczi út 54.
Telefon: 224—515
A kiadásért felel: GABOR MARTON igazgató
Szikra Lapnyomda, Budapest